

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kossuth-utca 155. szám. Gergurov-féle házban,
hova minden, a lap szellemi és anyagi részét illető köz-
lemények intézendők és minden díjak fizetendők.

A hátszegely nemzeti párt hívtalos közlönye.
Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.
Felelős szerkesztő és kiadófeljados:
Dr. MOLNÁR GYULA.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt
50 kr. — Egy óra 85 kr.
Egyes szám ára 10 kr., a vasárnapi szám 15 kr.

Előfizetési felhívás

„Zombor és Vidéke“

XIV. évfolyamának IV. negyedére.

A „Zombor és Vidéke“ előfi-
zetési feltételei a következők:

Egész évre . . . 10 frt.
Fél évre . . . 5 frt.
Negyedévre . . . 2 frt 50 kr.
Egy óra . . . — frt 85 kr.

Hazafias tisztelettel

„Zombor és Vidéke“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

A bajai mandatum.

E hó 12-én választ Baja város
a zombori közjegyzővé kinevezett Dre-
scher Ede helyébe új orsz. képviselőt.

Az új képviselő előre láthatólag
dr. Plósz Sándor igazságügyminis-
teri politikai államtitkár lesz.

Mindez simán megy és még ed-
dig az ellenzék se ütközött meg fő-
lötte. A képviselői mandatumok ilye-
tén való megváltása napjainkban oly
gyakori, hogy mindenki hozzá szo-
kott már.

Pedig a ki a jelenlegi kormányt
nem az egyéni érdek szemüvegén
keresztül szemléli s a ki mellét ütve
dicsekszik azzal, hogy ő meggyőző-
désből híve a kormánynak, az igen
tanulságos következtetést vonhat le e
csereberéből.

Egyszer Erdélyi igazságügymi-
nistert a protekció nagyon sarokba
szorította egy közjegyzői állás miatt,
melyet nem közjegyző-helyettes akart
elnyerni. Ekkor Erdélyi nagy emphá-
zissal azt a kijelentést tette, hogy ő
ezentúl közjegyzői állást másnak, mint
arra évek hosszú során előkészülő s
várakozó közjegyző-helyettesnek adni
nem fog.

Oly önrzetes volt ez a kijelen-
tés, hogy a protekció kénytelen volt
meghátrálni.

Hanem a következmények azt
mutatták hogy Erdélyi nem volt őszin-
te, mikor kibujt a morális pressió
alól, mert következetesen oly egyé-
neknek osztogatja a közjegyzői álaso-
kat, a kik azt legalább is képviselői
mandátummal honorálják.

Helyes ez? Egyáltalán helyes s
igazságos dolog a kormánypárti kép-
viselőket derüre-borura közjegyzők-
ké nevezni ki, néha egymás fölé.

Például Koczkár kir. közjegyző
— mint köztudomásu, szintén korm-
ánypárti képviselő volt s megbukván
a választáskor, csakhamar kinevezte-
tt hodsághi közjegyzővé, majd cse-
relve a zomborival, idékerült.

Ugy Drescher is, a ki tulajdon-
kép nem ide, hanem Bajára akar jut-
ni s kéz alatt megállapodott már a
bajai közjegyzővel, hogy ők *cserélnek*.

Vajjon ez is annak a magasztos
morálnak a folyománya, melyet Wlas-
sits röviddel miniszterségre jutása előtt
olyan phoenomenalis phrázissal jelölt
meg?

Kormánynak és pártnak még
sem volna szabad a „do ut des“ el-
vét ilyen czinizmussal kultiválni s ha
államtitkárainak mandátum kell, sze-
rezzék meg azt a nemzet bizalmából,
ne pedig csere-bere útján.

Vármegyei közgyűlés.

Bács-Bodrogh vármegye törvényható-
sági bizottságának az évi III-ik rendes é-
vnyedves közgyűlése folyó évi október hó
8-ik napján s a szükséghez képest a követ-
kező napon, mindenkor reggeli 9 órakor a
vármegyei székház nagytermében fog meg-
tartatni. Tárgyaiból kiemeljük az alábbiakat.

Az alispáni helyettes jelentése a vár-
megyei közügyek állapotáról.

Belügyminis-terti intézvény a várme-
gyei 1896. évi költségvetés elkészítése tár-
gyában.

Belügyminis-terti intézvény a katonaság
elszállásolásában eredő teher arányosabb
megosztása czéljából kivethető pótdóró

1882-ik évben alkotott, de függőben tartott
vármegyei szabályrendelet, esetleg újból al-
kotandó szabályrendelet alapján katonabe-
szállásolási pótdóró kivetése tárgyában.

Földmívelésügyi m. kir. minis-terti in-
tézvény a mezőőri szolgálatnak a közsé-
gi rendőrség általi teljesítése, a büntetés-pénzek-
ből származó illetmények mikénti felosztása
és felhasználása tárgyában idei 40. számú
közgyűlési határozat jóváhagyása tárgyában.

Földmívelésügyi m. kir. minis-terti in-
tézvény a vármegyei mezőgazdasági bizoti-
ság szervezése és ügyrendjéről alkotott sza-
bályrendelet jóváhagyása tárgyában.

Földmívelésügyi m. kir. minis-terti in-
tézvény a járási mezőgazdasági bizottságok
szervezéséről szóló szabályrendelet jóváha-
gyása tárgyában.

M. kir. belügyminis-terti intézvény Ő
császári és apostoli királyi Felségének Alb-
recht főherczeg ur ő csász. és kir. fensége
elhunyta alkalmából bemutatott résztvényi-
latkozatért legmagasabb köszönetének nyil-
vánítása tárgyában.

Ő császári és királyi Fensége József
főherczeg ur köszönő válasza László fia el-
hunnya alkalmából hozzá intézett résztvét-
iratra.

Az üresedésben levő alispáni állásnak
választás utján betöltése.

A vármegyei árvaszék előterjesztése a
megyei árva- és letétpénztár másképp nem
gyümölcsöztethető pénzkészletének az 1896-ik
évben mely pénztintézetben leendő elhelye-
zése iránt.

Közlösvár sz. kir. város községének át-
íratra a hírlapi hirdetési bélyegilleték letör-
lése vagy leszállítása tárgyában.

Abauj-Torna vármegye közönségének
átíratra az állami-tisztviselők nyugdíjazásáról
szóló 1885. évi XI. t. cz. 8. §-ának, és eh-
hez képest a vármegyei szabályzatnak mó-
dosítása és a szolgálati évek föltétel nélküli
kölsönös beszámítása tárgyában.

Trencsén vármegye közönségének meg-
hívója Baross Gábor pruzsinai szülőházára
illetett emléktábla leleplezési ünnepélyén
leendő részvétel iránt.

Főispán mint a bíráló választmány el-
nöke bemutatja az 1896. évre végérvényesen
megállapított megyei legtöbb adót fizető bi-
zottsági tagok névjegyzékét.

Közigazgatási bizottság átíratra, melylyel
az ügyköréhez utalt közigazgatási ágaknak az
1895. évi I. felébeni állapotáról szóló jelen-
tését bemutatja.

Egészségügyi bizottság jelentése az
ó-becsei harmadik gyógyszerintézet felállítására tár-
gyában.

Ugyanannak jelentése a *rigyiczai gyógyszerlár felállítására* tárgyában.

Ugyanannak jelentése a *Sztanisics községben felállítatni* kért második gyógyszerlár tárgyában.

Ugyanannak jelentése *B.-Almászon felállítatni* kért második gyógyszerlár tárgyában.

Ugyanannak jelentése *B.-Madarason felállítatni* kért gyógyszerlár tárgyában.

Ugyanannak jelentése a 91954. és 94955/1894. sz. a. a fertőző betegségek és roncsoló torokból elleni óvintézkedések tárgyában kiadott belügyminiszteri rendeletek módosítása tárgyában.

Karácson Gyula alispáni helyettes jelentése a törvényhatóság területén levő községi közlekedési útvonalak hálózatáról, azok fejlődéséről, állapotáról és kezeléséről.

Ugyanannak jelentése a zentai Tisza hid mindkét végén levő utszakasz kijavítása iránt Zenta város részéről tett intézkedés jóváhagyása tárgyában.

Ugyanannak jelentése a *vármegye monografiai bizottság kiegészítése tárgyában*.

Ugyanannak jelentése az országos kiállítás falujában emelendő *sokacsház berendezése*, továbbá a kiállításon bemutatandó épülettervrajzok tárgyában.

Zsabyia, Csurog, Goszpodince, Gyurgyevó, Náday, Alsó-Kovil, Felső-Kovil, Gardinovec, Káty, Kovil Szent-Iván, Lok Mosorin, Tittel és Vilova községek képviselőtestületének az ugynevezett „Réti földek”-re felveendő, a töltések helyreállítása és a váltásösszeg kifizetésére szolgáló, — 500,000 fnt kölcsön tárgyában határozatai és Tittel község képviselőtestülete által hozott határozat ellen Gasner Lajos és társai által beadott felebbezés.

Bács-Földvár község képviselőtestületének határozata özv Winkler Jozsefné jel. férjezett Marinkov Emilné tulajdonát képező, az árvédelem alkalmával felhasznált földterületért

fizetendő összeg tárgyában és ez ellen vezetett tulajdonos által beadott felebbezés.

Sándor község képviselőtestületének kerelme a szabadka-zentai és a szabadka csantavéri országutaknak a megyei törvényhatósági úthálózatba leendő felvétele iránt.

Petrovoszellő község képviselőtestületének határozata a petrovoszellő csiki erándai töltés utnak a törvényhatóság által leendő helyreállítása iránt.

Uj-Szivacz község képviselőtestületének határozata az Uj-Szivaczról Gyulafalvára vezető mezei dűlöt ut használatának betiltása iránt s ez ellen Gyulafalva község előjárósága által beadott felebbezés.

Tolmácsi János és társai topolyai lakosok kérvénye a „közfogyasztás céljából levágandó jószágok után fizetendő és beszedhető vágatási díjakról” alkotott szabályrendelet módosítása iránt.

Zenta rendezet tanácsa város képviselőtestületének a mezőrendőri teendőknél mikénti ellátása tárgyában 144/1895. sz. a. hozott határozata.

Gyulafalva község képviselőtestületének határozata a körállatorvos látogatási díjának megállapítása tárgyában.

Mohol község képviselőtestületének határozata a községi másodorvosi állás szervezése tárgyában s ez ellen Baráthy Pál és társai által beadott felebbezés.

Az alispánhelyettes ur elterjesztése a házaló kereskedés gyakorlásának korlátozása iránt alkotandó szabályrendelet tárgyában.

Petrovoszellő község képviselőtestületének határozata mezőörség szervezése tárgyában.

Szt-Támás község képviselőtestületének hasontárgyú határozata.

Ó-Becse község képviselőtestületének határozata az ó-becsei ipariskola parallel osztályának tanításáért járó díjazás tárgyában.

Bács-Földvár község képviselőtestületének határozata a községi rendőrök felszerelési és ruházati költségei tárgyában.

Priglevicza-Szt-Iván község képviselőtestületének határozata a templomtorony kijavítása tárgyában.

Rác-Militics község határozata az ó-becse-cservenka-gombosi vasutvonal törzsrészvényei vétele és ezen kiadás mikénti fedezése tárgyában.

Világos György és társai moholi lakosok felebbezése a Mohol közséje által több rendbeli küldöttségek kiküldetése tárgyában hozott határozata ellen.

Latinovits Gyula főszolgabíró jelentése, melylyel a járásbeli több községeknek a járási rendőrfelügyelő állás szervezése tárgyában hozott határozatot beterjeszti.

Kis-Hegyes község képviselőtestületének határozata az uradalmi legelővátságdíj leszámolása alkalmával felmerült költségek tárgyában.

Paraga község képviselőtestületének határozata Ovczin Alexa és Milasinov Gávra örökösiei elleni marasztalási ügyben adandó törlési engedély tárgyában.

Piukovits Barnabás és társai kérvénye Matheovits nagyközségeknek pusztává leendő átalakítása tárgyában.

Prigl-Szt-Iván község képviselőtestületének határozata a körállatorvos látogatási díjainak megállapítása tárgyában.

Tittel község képviselőtestületének határozata Maletaski Krszta és Rankovics Vukoszava községi tanítók megjutalmazása tárgyában.

Bács-Földvár község képviselőtestületének határozata dr. Grünbaum Pál ügyvéd munkadíjának megállapítása tárgyában.

Kulpin község képviselőtestületének határozata a községi előfogatosokkal kötött szerződés tárgyában.

Kis-Hegyes község szabályrendelete a fogyasztási és italadó kezelési díj hováfordítása tárgyában.

Bajsa község képviselőtestületének határozata a trachomás betegek gyógykezeléséért a községi orvos díjazása tárgyában.

TÁRGYA.

Lianne.

Irta: *Rózsa Miklós.*

Mikor a fiatal ügyvédjelöltet, Fodor Jenő doktort, valami semleges területen először mutattak be Bodrogieknak, a mama az első kedvező pillanatban sietett odasugni Lianne-nak: „Lányom, ez a csinos fiatal ember épen neked való parthiéd volna! Két év múlva végez, akkorra Mathildot férjhez adjuk s te doktorné lehetsz!”

A szép, fekete leány bizalmasan nézett a szomszédnője körül forgolódo fiatal emberre.

„Tüntesd ki egy kissé Lianne. Légy hozzá barátságos és szeretetreméltó. Ha ügyes formában megteheted, kérd meg, hogy látogasson el hozzánk.”

Lianne türelmetlenül, idegesen dobbantott a lábával. „Nem! . . . Már megint férjet akarsz számomra fogni mama?”

A leány csakugyan nem hívta meg a fiatal doktort. Meghívta tehát a mama. — Fodor Jenő különben sem kellett nagyon hívni. Ment az magától. Nagyon megtetszett neki az a lány. Az igaz, hogy a Lianne szemébe nagyon könnyű volt beleszédülni. Démoni szeméi voltak ennek a karcsu és mégis gömbölyű leánynak, melyekből a bűn fércfény és a tisztaság Veszta tüze váltakozva villogott elő. Szinte érezte az ember a delejes melegséget, mely belőlük kisugár-

zott, ha arcával közel hajolt, mikor a pusztá szokásból félig lehunyt hosszú fekete szempilláit hirtelen felnyitotta. Fekete szeméinél talán csak merész ivbe hajló szemöldökei voltak fekeőbbek, melyek félkörben ugy öveztek körül azokat, mint két miniatűr diadalkapu! — De az már megint másféle feketeség volt, mintha a természet az ő fejcskéjén akarta volna megmutatni; hányféle árnyalata van a fekete színnek? A haja pedig, az a Gretchen frizurába kötözött dus selyemfonat, mely ugy övezte fejét, mint a korona, bágyadt, halvány, fénytelen fekete. Fekete volt azon a lányon minden, még az arca is, (legalább ő szerette magáról ezt hangoztatni) pedig ritka érdekes kreol-színű arcbőre volt s hozzá még szeretet is feketében járni. Csak az ajkai, melyeket mindig nyitva tartott, voltak vérpirosak. Ha hallgatott sem értek össze azok sohasem. Mindig nyitva felelte ajkait, mintha arra várt volna, hogy csókkal forrassa össze valaki.

Pedig nem szerette a csókot. Fodor Jenőtől is mindig megrázkódott, valahányszor az a kezeit csókolgatta.

Nos igen! mert a doktor hamar otthonosan érezte magát a családjukban. Az első látogatás után egy héttel következett a második, a második után a harmadik s mikor egyszer s leány kissé guyonosan a filiszterként betartott vasárnapi viziteket emlegette, eljött a rá való kedden is, csütörtökön is. Később mindennap. S ezekről a mindennapi látogatásokról mindig kipirult orcával, lázban

égg szemekkel jött haza. Pedig nem is igen erőltette meg magát a sok beszédben. Inkább csak nézte a leányt. Néha majd elnyelte falánk tekintetével.

Egy ilyen látogatás után egyszer azt mondta Bodroginé a leányának: Kedves ember ez a doktor és látszik rajta, hogy igazán szerelmes beléd! — Mire a leány az felelte vissza: „Fodor egy közönséges állapot. Csupán az érzékeivel szeret.”

— Hát fogd meg őt az érzékeivel fogva. A fő az, hogy a felesége légy.

— Nem akarok a felesége lenni!

— Nem tudsz a felesége lenni! replikázott Bodroginé.

— No jó! tehát én megfogom mutatni, hogy a feleségévé leszek, ha akarom!

Másnap Lianne már nem húzta ki a kezét a doktorból, mikor az szenvedélyesen összecsókolta, harmadnap már nem sajnált tőle egy biztató készsziortást, negyednap megcsókolgatta magát vele. No, mert nem a doktor csókolta meg Lianne-t, Lianne ugy csókolgatta meg magát. Akarta.

Ettől a csóktól aztán a doktor még jobban megrészegett. Csak ugy áradt ki belőle a lángoló szerelmi vallomás. Szeméi villogtak, arca égett, hangja hol kitört, hol elfulladt a nagy izgatottságtól, mikor szenvedélyesen hangon esküdtött, hogy nem elhet nélküle. — A leány szenvedetlenül, hidegen nézett a szemé közé, mint az állatszelidítő a vadállatra s akkor, mint egy jól nevelt leányhoz illik, azt mondta neki: „Beszéljen az anyámmal!” — A doktor megígérte, hogy beszél.

Lok község képviselőtestületének határozata 3000 frtnyi inséggölcsön felvétele tárgyában.

Kövil-Palánka község képviselőtestületének határozata egy polgári iskola felállítása czéljából kiküldött bizottság költségeinek fedezése tárgyában.

Kövil-Szent-Iván község képviselőtestületének határozata a fogyasztási és italdó beszédési jutalék hováfordítása iránt alkotott szabályrendelet tárgyában.

Nádaly község képviselőtestületének határozata egy harmadik iskola építése, ehhez szükséges telek szerzése és a regale-jog kártalanítási kötvény eladása tárgyában.

Mohol község képviselőtestületének határozata a községi rendőrség létszámának szaporítása tárgyában.

Mohol község képviselőtestületének határozata a községi állatorvosi állás betöltése tárgyában.

Titel község képviselőtestületének határozata a juhok legeltetése tárgyában és ez ellen Szremacz Gavra és érdektársai által beadott felebbezés.

Ó-Becse község képviselőtestületének határozata a birkalegeltetési tér kijelölése és ez ellen Radonics Mladen és társai által beadott felebbezés.

Bács-Martonos község képviselőtestületének egy negyedik kisbírói állás rendszerezése tárgyában hozott határozata.

Ó-Sztopár község képviselőtestületének a marhalevelek kiállításáért szedhető díjak hováfordítása iránt 5890. szám alatt alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában és ez ellen Milics Szvetozár községi, jegyző által benyújtott felebbezés.

Preprováz község képviselőtestületének határozata a község házának átalakítása tárgyában.

Goszpodince község képviselőtestületének határozata a legeltetési díj megállapítása tárgyában és ez ellen Grgus Glisa és társai által bejelentett felebbezés.

Gyulafalva község képviselőtestületének határozata az 1895. évi költségvetés II-ik fejezete alatt fenmaradt 626 frtnak mikénti felhasználása tárgyában.

Dr. Dabasi Ödön orvos tudori oklevelének meghirdetése.

Ózvegy Homann Józsefné szül. Werner Erzsébet szülész nő oklevelének meghirdetése.

Scheda szül. Erni Apollónia szülész nő oklevelének meghirdetése.

Bélgügyminiszteri intézvény a választott megyei bizottsági tagok névjegyzékének kiigazítása tárgyában.

Nemes-Milics község képviselőtestületének határozata a községi rendőrök jutalmazása tárgyában.

Obrováz község képviselőtestületének határozata az iskolaalap tulajdonát képező földek bérbeadása tárgyában.

Petrovoszellő község képviselőtestületének határozata a rendőrök fizetésének felemelése tárgyában.

Bács-Feketehegy község szabályrendelete a fogyasztási és italdó beszédési díjnak hováfordítása tárgyában.

Sándor község képviselőtestületének határozata a rendőrök fizetésének leszállítása tárgyában.

Monostorszegh község képviselőtestületének határozata a vármegyei árvízkarosultak segélyezése tárgyában.

Vaskut község képviselőtestületének határozata egy 2000 frtos kölcsön felvétele tárgyában.

Lok község szabályrendelete a fogyasztási és italdó beszédési jutaléknak hováfordítása tárgyában.

Ó-Becse község képviselőtestületének határozata a trachomás betegeket kezelő orvosok díjazása tárgyában.

Titel község képviselőtestületének határozata egy 600 ölnyi házhelynek Locski Szimának való ajándékozása tárgyában.

Sztanisits község képviselőtestületének

határozata legelőfelosztási költség leirása tárgyában.

Csataalja község szabályrendelete a fogyasztási és italdó beszédési jutaléknak hováfordítása tárgyában.

Ó-Becse község képviselőtestületének határozata egy hidmérleg beszerzése tárgyában.

Csataalja község szabályrendelete a végrehajtói állás rendszerezése tárgyában.

Ó Kanizsa község képviselőtestületének határozata az ottani faiskolában egy őrháznak felállítása tárgyában.

Csataalja község képviselőtestületének határozata a községben újonnan felépített iskola tekkönyvezése tárgyában.

Alsó-Kövil község szabályrendelete a fogyasztási és italdó beszédési jutaléknak hováfordítása tárgyában.

Petrovoszellő község szabályrendelete ugyanazon tárgyban.

Feketehegy község szabályrendelete a községi orvosnak a trachomás betegek gyógykezeléséért járó díjak tárgyában.

Kövil-Szt-Iván község képviselőtestületének határozata a rendőrök létszámának felemelése tárgyában és ezen határozat ellen a községi jegyző és bíró által beadott felebbezés.

Alsó-, Felső-Kövil, Kövil Szent Iván, Gardinovec, Káty, Lok, Mosorin, Titel, Vilova és Tiszakalmánfalva községek képviselőtestületeinek határozatai a járási rendőrfelügyelői állás rendszerezése tárgyában, valamint Kövil Szt-Iván és Gardinovec községek ebbeli határozatai ellen beadott felebbezések.

Ada község képviselőtestületének határozata a községi előjárósági tagok által az árvízvédelmi munkálatok alkalmával kiérdemelt napidíjak kiutalványozása tárgyában és ezen határozat ellen Kerner Ferenc és társai által beadott felebbezés.

Vilova község képviselőtestületének határozata az „Ada” nevű föld haszonbérének leszállítása tárgyában.

Lianne várt másnapig, harmadnapig, hetednapig. De Fodor Jenő, úgy látszik, jobban szeretett csókolózni, mint a mamáival beszélgetni. Mert nem hogy nem beszélgetett, de egyáltalában nem beszélt vele. Hanem csókolózni, azt már szívesen és gyakran megselekedte. Mikor a leány a döntő lépés megtételére szorult, mindig kitérőleg válaszolt. Majd ha tovább járt már a házhoz, majdha a mama jobban megszereti, majdha kilátásai nagyobbak lesznek. Szóval — majd; mindig csak majd. Végre a leány megunt a várást. Aztán meg különben is sokat boszantották az otthoniak, hogy miképen áll a doktor elleni hódító hadjárat ügye? Egy ilyen alkalommal megvallott az anyjának mindent. Őszintén elmondta a dolog állását. És azzal végezte, a mit első ízben mondott róla itéletül: „Fodor egy közönséges állat. Csupán az érkeivel szerez. Hanem én azért biztos vagyok a dologban. Ez az állati vágy nem fogja őt nyugodni hagyni!”

— Hát csak vigyázz rá, hogy ez a vágya le ne lohadjon! — volt rá az anyjának a felelete.

És Lianne vigyázott rá.

Egyszer mikor talán nagyon is erősen vigyázott, hogy az a bizonyos láng le ne lohadjon, a doktor mintegy önkívületi állapotban szorította magához s szenvedélytől lihegő hangon suttogta a fülébe.

„Lianne! én érzem, hogy maga engem nem szeret. Csak játszik velem . . . Ujjai

közül csavar, mint valami gyenge játékszert . . . Nem szeret . . . csak megtűr!

— Nem igaz!

„Bizonyítsa be! . . . Ha szeret, legyen az anyém egészen! Enyémnek kell lennie, ha szeret! . . . Egészen az anyémnek!”

— Ha egyszer az ön voltam egészen, nem fog elvenni feleségül!

Fodor Jenő egyszerre lehűlt, mintha hideg zuhanyt bocsátottak volna agyvelőjére. Mint nyári zivatar alatt villámláskor az ég, úgy nyílt meg előtte egyszerre ennek a leánynak a lelke. Tehát csakugyan igaz, Lianne csak férjhez akar hozzá menni. Nem szerelemből, nem vonzalomból, önzésből csupán — legjobb esetben hiúságból. Csakugy ő tul fog járnai az eszén. Haha! nem ő — Lianne lesz az áldozat.

— Akkor nem veszem feleségül, ha nem lesz az anyém! Bizonyítsa be, hogy szeret!

„Feleségévé leszek!”

— Haha! és azt hiszi, hogy azzal bizonyítja? Feleségemmé lesz, mert megfelelő parthienak tart, feleségemmé lesz mert több vagyok eddigi kérőinél! Feleségemmé lesz mert . . . Eh! de mit soroljam én fel ezer rugóját a maga elhatározásának? Áldozatot kívánok bizonyítékul! Ha szeret legyen az anyém egészen!

Liianne először életében, megdöbben ettől a nagy szenvedélytől, melyről ezt hitte, hogy igazi, hogy természetes.

„Ne még! . . . csak ma ne! . . . Holnap . . . vagy holnapután . . . igen . . . ak-

kor mindent! . . . vergődött a leány. A szíve tele volt félelemmel és utálattal, de azért az ajkai körül kejes, gyönyörre biztató mosoly játszadozott. Fodor Jenő megcsókolta mosolygó ajkait.

Tehát holnapután! — mormogá fogai között. Azzal vette kalapját és távozott. — — Mikor Lianne ájtással kabáltságból felocsudott, összerázkódott, mint az álomjáró, ha hirtelen felriasztják. Hát lehetséges ez? Fodor Jenő mert neki ilyen ocsmány ajánlatot előállani? . . . De hahna elvesztett? . . . A gunyos kérdések, melyekkel állandóan ostromolni fogják, a kacaj kudarcra fölött . . . eh! mindegy — olyan áron nem akar ezektől megszabadulni! Nem! Nem! . . . ezer-szer nem! és este ezzel az elhatározással lektüdt le.

Másnap, az ebéd fölött anyja ismét cenzúrákat tett a doktor magaviseletére s némi maliciával jegyezte meg, hogy: úgy látszik az akarat mégsem egészen elegendő a férjhezmenésre. Lianne nem felelt. Hát csakugyan gnűyt üzndk belőle, csakugyan kinevetik? Azt fogják róla hinni, hogy nem tud egy ferfit meghódítani! Hogy minden erejét megfeszítve és mégsem birt célt érni! Sohasem fogja ki-közösülhetni ezt a hiúságán esett óriási csorbát! Szemére fogják vetni kacérságot, mely eredménytelen volt. . . . Azértsem / . . . Nem! Rajta nem fog szánakozni, nem fog kacagni senki. Ő mégis el fogja magát vétetni a doktorral! Bármilyen áron. Mintegy. Rajta ugyan nem fog kacagni senkisémmé . . .

Glozsán község képviselőtestületének határozata a kisdodovoda felállítására tárgyában.

Gardinove község képviselőtestületének határozata a vármegyei árvízkarosultak segélyezése tárgyában.

Drescher Ede lemondása.

Drescher Ede, Baja országgyűlési képviselője, kit az igazságügyminiszter zombori kir. közjegyzővé nevezett ki, lemondott mandátumáról. Lemondásának indokait részletesen fejtegeti a választóíhoz intézett nyílt levélben, melyet egész terjedelmében közlünk.

Kedves barátaim és polgártársaim.

Közel négy éve annak, hogy szeretők a polgármesteri székből egy nagyobb kitüntetésre emelt: az 1892. év január havában megbízást nyertem Önöktől szülővárosomat az országos ügyek közvetlen intézésében, törvényhozásunkban képviselni.

Nagy és fényes kitüntetés ez. Olyan, a mellyel megisztelőbb barátai és polgártársai részéről fölöttem messze kiválót sem érhet.

Teljes tudatában voltam ennek és azért az Önök felemelő szeretetében inkább, semmint a magam csekély képességeiben bízva, fogadtam el a mandátumot.

Tudtam azt is, hogy megvannak e szép tisztnek a maga nehéz terhei és kötelességei. De biztam teitrekészítő erejében ama lelkesedésnek és buzgalomnak, mely bennem polgármesterségem egész idején mindenha élt.

Csak hogy a midőn munkához kívántam látni, vettem észre, hogy mennyire megviselt a folytonos láz, a sok izgalom és megpróbáltatás, csak ekkor éreztem, hogy lehangoltság és csüggedés szálta meg az egész lényemet, csak most tapasztaltam, hogy faradt vagyok.

Nem titok, nem is fontoskodás: a közügyek szolgálata tett azzá.

Nemzeti képviselőtünk tevékenységében sem találtam fel azt az eszményt, amit lekemben ápolok.

A taktika és pártfegyelem az egyéni szabadságnak, a kutatásnak, tudásnak és munkának kevés teret enged az önérvényesülésre.

Kezdeknek nagy név és összekötöttetés nélkül az üttörés meg épen nehéz. Oly

Hirtelen magára kapta a felöltőt és el sietett. A doktor kapuja előtt egy pillanatra ugyan visszahökkent, de aztán gyors elhatározással felszökött a lépcsőn. Belökte Fodor Jenő szobájának ajtaját, megállt a közből s szilárd, esengő hangon, minden félelem nélkül azt mondta:

„Itt vagyok!”

Higyjék meg kedves olvasóim, én örülnék rajta legjobban s engem elégtén ki leginkább, ha úgy fejezhetném be ezt a történetet, amint azt egy jól nevelt tárcairóttal joggal vari lehetne. Hogy Fodor Jenő megszegyenülve az önfeláldozó szerelem ilyen megható nyilvánulástól, terden állva kért Lianne-től bocsánatot és eskü kiseretében húzta ujjsára a jeggyűrűt — mint a hogyan ez ilyen esetben kötelessége lenne minden novellahősnek . . .

De Fodor Jenőben semmi sem volt a novellahősből. Nem is borult hát térdre, nem könyörgött sírva bocsánatért, nem is vett elő jeggyűrűt a zsebéből. Mert bizony Fodor Jenő minden pose-olás helyett a legközönségesebb mozdulattal felugrott a helyéről, odarohant a leányhoz s miközben kapzsi mohósággal magához ölelte, a türelmetlen vágy és a kiélgített bosszu öntudatával így kiáltott fel önfelédten: „végre!”

. . . Hanem azért Lianne még ma sem a felesége Fodor Jenőnek . . .

nehéz, hogy ily munkára csak sokszorosan erős, edzett, rugékony, de semmi csetre sem a megpihenni vágyó test és elme képes.

Különösen azon politikai hitvallásban, mely pozitív munkát jelent és parancsol.

Az ellenziki szerepkör a mindenkinék tetszőbbé jelszavak és ígéretek hangoztatásával máris biztosít némi népszerűséget és látszólagos sikert.

Be kelle tehát látnom, hogy megbízásomnak alig felelhetek meg, egyéb tán az által, ha Budapestre mennék és ott folytonos összekötöttesben a mervadó körökkel a politikai tudományoknak és viszonyoknak élnek. Erre azonban anyagilag nem voltam eléggé független. Az állandó utazás pedig mint méreg hatott megrongált idegrendszeremre.

Mondhatom, mindjobban kezdett nyugtalanítani a gondolat, hogy én barátaim és polgártársaim szeretetét és ebből eredő megbízásom előnyeiket azoknak és szülővárosomnak javára oly fokon értékesíteni, mint azt ígérte és óhajtottam, alig vagyok képes.

Régen megérlelődött tehát bennem az elhatározás, hogy megköszönjem és érdemesebb kézbe kerjem adni a mandátumot.

És azért már megválasztásomat követő első év után le akartam mondani.

Szándékomból végrehajtásában azonban meghitt barátaim akadályozták meg. Vagy vizsgálatból, vagy alkalmas utód hiányában némitottak el lelkiismeretem panaszos szavát. Úgy vélték, hogy senkitől sem követelhető több, mint a mennyi az adott viszonyokhoz képest embertől telik és mint a mennyit én, a miben és a mikor csak tehettem, szívesen ajánlottam fel és tettem. Így birtok elhatározásom keresztülvitelének felfüggesztése.

Azóta ismét két esztendő múlt el. Nehéz szenvedések keserű napjai.

S bár soha el nem enyésző hálával itt is mélyen lekötözve ismerem el, hogy Istent vettem bizodalmon kívül nincs, mi szerencsétlenségében és szenvedéseiben embert úgy emel és vigasztal, mint szereteteinek aggódo ragaszkodása és részvétele, de nincs, a mi a viszontkötelességet oly fájóan megéreztetné és megértetné, mint éppen az őszinte rokonszenvert és barátságért viszontkpeségünk tehetetlensége és erőtlenségünk megismerése.

Napról napra tisztábban láttam tehát, hogy mai helyzetemben megmaradás csak személyem túlbecsülésének tulajdoníthatótnék.

Pedig az egyént elébe helyezni kötelességének, az én részéről, a bizalmukkal engem annyira és annyiszor megisztelő barátaim és polgártársaim iránt a legnagyobb hálatlanság lett volna.

Ily körülmények között állandóságra és megnyugvásra vágytam, figyelmem arra a pályára irányult, a melyre most léptem és ez a csekély politikai élet kezdetéről visszalépni készíttet.

Sietnem kell azonban itt kijelenteni azt, hogy nem személyi bántódottság, nem a politikai helyzettel való elégtelenség hajt nyugodtabb működési térre, és nem mintha csak egy pillanatra is sajnálni lenne okom, hogy állasom közvetlen közelébe hozott azon munkás műhelynek, melyben a nemzet műveltségét és jövő nagyságát készítik elő. Oh nem! E rövid idő alatt ritka epochát éltet át. Az 1892—1897. évekre összehívott országgyűlés bezáródott három ülészaka, melyet az elfogultak improduktivással szeretnek vadolni, vezetéses lesz Magyarország jogfejlődésében. Kicsiny ugyan e három esztendő három köpöte a törvénytarban, de nagyok az azokon lefektetett elvek. A házassági jogról szóló és vele rokon törvényeket az egész civilizált világ minden szabadságszerető népe vívmánynak tekinti. A hol ezek, mint élő intézmények megvannak, mint a jogrend biztosítói mindenütt bevéltak, senkit vallásos érzületében meg nem támadtak és hatásukban szabadságfejlesztők,

egységesítő és felemelők voltak. És kivivalkuhoz nagyobb megrázkódtatás fűződött, mint minálunk.

Ebben a corpus jurisban találjuk a gazdasági és jogéleibe, a szervezés és adminisztrációba vágó törvények egész sorozatát: a korona-érték megállapításáról, a valuta rendezéséről, a mezőgazdaságrol és mezőrendőrségről, az ipari és gyári alkalmazottak védelméről, a mesterséges borok eltöltéséről, a telekkönyvek rendezéséről, a sommás eljárásról, a fizetési meghagyásról, az örökösödési eljárásról és az állami tisztviselők javadalmazásának rendezéséről szóló törvényeket. Találunk benne vasutakat, hidakat, kereskedelmi szerződéseket stb. stb.

És ámbár a parlamentarizmus színvonalának alászállása, a pártok egészen telen helyzete, a meddőség idő pazarlása, reklám-szereplés, hazabeszélés illuzióimból és eszményeimből sokat levontak, politikai meggyőződéseim erősebb ma, mint valaha, hogy a szabadelvű párt az, mely folyton épít és a kultur-, jogi és nemzeti állam kifejlésére törekszik. Erősebb a meggyőződéseim ma, mint valaha, hogy a nemzetiségek mozgolódásaival és egyesülésével szemben a munka és pozitív alkotás az, a mely nemzeti létünket és fejlődésünket az európai népcsaládok közt biztosítja. Törvényrel, igazsággal, szeretettel és jóakarattal kell elleneinket legyőzni. Magyar kultúrát és jólétet kell teremtenünk a népek, bizalmat az államhoz, kormányhoz, annak erejéhez és tekintélyéhez.

Ebben a munkában, ezzel a párttal kell tehát egyesülnünk.

Nem frázisokéért, de siker biztosító tetekért hevülni; nem ámitásokra halgatni, de gazdasági és kulturális öröknö kifejtéséhez látni: ez az igazi hazafiság.

Nagyon könnyű minden meglévő és beállható, legtöbbször rajtuk multó bajért mindenkit, csak önmagunkat nem, de legszívesebben a kormányzat bírání és elítélni, és mindenért, mi adót és áldozatot jelent, azt kárhóztatni. De nehéz és ne engedjük leszállítani jogos követeléseinket, — bárha a legnagyobb áldozatokat is kell hoznunk — a haza nagyságára és fellendülésére.

Ne engedjük leszállítani igényeinket: a mi edes szülővárosunk, e szegény, szép törekvő és nemes gondolkodású, mégis napról-napra alá hanyatló város felemelésére.

És e pontnál engedjék meg, hogy egy pillanatra jóakaró figyelmeiket kikérjem. Sok bajt okozott nekünk az, hogy éppen politikai és önérvényesülési törekveinkben egyéni érdekek és nem a közjót engedjük előtérbe jutni, hogy egy-egy szép szólamért odaadottunk egy-egy vitalis városi érdek és ékként sokszor egytől leuncésért odaadottak legjobb örökségünket. Pedig ugyanacsak szerény anyagi viszonyok közé jutottunk. Ugyancsak ránk ferne, ha valahára a gyakorlatiasságra gondolnánk legalább a politikában, tehát abban, a mi magában véve is nem egyéb, mint az exigenciák tudománya.

Utódom megválasztását értem.

Nem ajánlani kívánok egyényt vagy módot.

Hisz egyiket is, másikat is bölcseségük könnyen meg fogja találni.

Hanem úgy vélem, hogy kötelességmulasztást követnék el, ha ma, midőn visszalépek, meg ne kockáztatnám véleményemet utódomnak — nem személyére, de kvalitására nézve, a mi helyesen felfogott lokális érdekeink szempontjából.

Ritkán van arra eset és alkalom, hogy több államtartók mandátum nélkül rendelkezésünkre legyen.

Általános választásoknál ez elő sem fordul. Jut akkor kerüllet mindegyiknek, Némelyiknek több is.

Az időközben beállt kormányváltozás szülte a helyzetet, hogy Gránzenstein Béla pénzügyi, Latkóczy Imre belügyi, Dr. Plósz Sándor és Vörösmarty Béla igazságügyi

államtitkárok képviselői megbízást ez idő szerint nem viselnek. Még csak rövid ideje, hogy a cultus-és a kereskedelemügyi államtitkárok képviselőkké lettek. Csupa magas állású egyen, a központi igazgatás és aktív politikai előkelőségei, a legmagasabb összeköttetésekkel, nagy befolyással, széles hatáskörrel, tetterővel, tudományal. Közülök egyiket sem bírom el az összehasonlítást. Közülök bárkit választanak meg Önök, lényegesen előnyösebb pozícióba jutnak és méltóbban vannak képviselve.

A mit általános választásoknál alig érhetnek el, Önökön áll, hogy ily fényes nevű gárdából jelöltük tetszés szerint megválasszák bizalmukkal megajándékozzák és szeretettel állandóan magukhoz fűzzék.

Nem kétkem, hogy ezen intelligens város felekkel lelkű polgaraik képviselése, bárkit is ér a megválasztás szereléseje, mindenképp csak büszke leend.

Erős a meggyőződés, hogy így de csakis így ha erőnket és képességeinket, törekvésünket meglátják, meg is fogják érteni és megbecsülni az arra hivatottak.

Erős a meggyőződés, hogy így és csakis így, válhat igazságos valóva hosszú évtizedek vágya, alma: törvényszékünk visszaállításáról, Dunánk áthidalásáról és általános fellendülésünkéről.

Én pedig, aki bármely irányban készséggel ajánlom fel szolgálataimat, közbenjárásomat, összeköttetéseimet, bárhová vessen, bármily állásba is helyezzen a Gondviselés, csak örülni fogok, szerencsésnek fogom magam érezni, ha ezen ma meg alkalmok, holnap tán már komoly, sikerbiztos törekvések megvalósítására erőmtől telhetőleg bármivel is hozzájárulhatok.

Örülni fogok, ha szülővárosom nagygyűlése építésének munkájához egy porszemnyit is nyújthatok.

Örülni fogok, ha azokért, a kiket szeretek és mindenre készséggel meglátom azon lelkeimben élő mély és őszinte hálát, a melylyel vagyok és a sirig maradok, Önöknek igen tisztelt barátaim és polgártársaim, igaz szeretettel

Baján, 1895. évi szeptember hó 25-ik napján

készséges hű szolgálóik:

Drescher Ede.

Zombor sz. kir. város a villamos világítás érdekében.

Köztudomású dolog, hogy városunk törvényhatósága elvben elhatározta már, hogy behozza a villamos világítást. Es érdemben van már jogerős határozata, z most csak az a kérdés, hogy mikép oldja meg a nehéz feladatot. Tudvalevőleg egy bizottság küldetett ki, mely ez ügyben eljár s most jelentést tett eddigi működéséről. A jelentés a „Bácska” című lapban tettettet közzé, onnan vesszük át mi is azt.

Hangzik pedig eképen:

Tekintetes városi tanács!

Tisztelettel alulírottak a villamos világítás tárgyában beérkezett ajánlatok egybeazonosítása, a számítások megjejtése és javaslatjuttatással a folyó évi 8881. sz. a. kelt tanács végzéssel megbízatván, ezek alapján jelentésünket a következőkben terjesztjük elő:

Annak előrebocsátása mellett, miszerint a „Magyar villamossági társaság” ezen ajánlatához csatolt szerződési tervezet 12. §-a értelmében csak akkor hajlandó a telep felállítását megkezdeni, ha a közvilágítás kivül magánfogyasztók részéről legalább is 1200 drb 16 gyertyafényű izzólampa évi 600,000 égési óráttal három évi igénybevételi tartammal biztosítva lesz, és így ezen ajánlat elfoga-

dása esetén a város villamos közvilágítása egyelőre aligha léteztethető, azt egy nem a városról függő feltétel hosszabb időre elodázhatná, mihez képest a Magyar villamossági társaság ajánlata figyelembe nem volna vehető, — a három ajánlat egyes főbb pontozatait a következőkben csoportosítjuk, megjegyezvén, miszerint ugy Gettó Gyula és Löw Adolf, mint Városháza Károly a szerződési tervezet alapjául a már eredetileg készült tervezetet vették, míg ellenben a villamossági társaság ettől eltérő mintát használt.

A szerződés időtartamát illetőleg ugy Gettó és társa, mint a Magyar villamossági társaság 50 évet vesznek alapul, Városháza Károly ellenben 54-et, a Magyar villamossági társaság azonban mind az 50 évre a kizárólagos jogot igényli. Gettó csak 30 évre, Városháza 42-re. Ezzel kapcsolatban meg kell említenünk azt is, hogy mindhárom ajánlat értelmében a szerződési időtartam (50, illetve 54 év) leteltével az összes közvilágítási vezeték hálózat a város tulajdonába megy át, míg ellenben a többi berendezést a teleppel együtt a város a becsáron alul 30%-kal beválthatja.

Ha azonban a város ezen jogával nem élne, ugy a Magyar villamossági társaság és Gettó ajánlata szerint további 20. Városháza ajánlata szerint további 16 év múlva az egész telep ingyen a város tulajdonába megy át, a villamossági társaság ezenfelül a közvilágítás árat ezen időre 50%-kal leszállítja.

Mindhárom ajánlat szerint a város a telepet a szerződési tartam letelte előtt is megválthatja, mely esetben a megváltási ár a magyar villamossági társaság ajánlata szerint a tízedik év után 50% a becsáron felül, 20-ik év után 20% a becsáron felül, 30-ik év után a becsáron, 40-ik év után a becsáron alul 20%, 50-ik év után a becsáron alul 30%.

Gettó és társa ajánlata szerint a 20-ik év után 50% becsáron felül, a 20-ik év után 25% a becsáron felül, a 30-ik év után a becsáron, a 40-ik év után 25% a becsáron alul, az 50-ik év után 40% a becsáron alul.

Városháza Károly ajánlata szerint a 15-ik év után 40% a becsáron felül, a 20-ik év után 28% a becsáron felül, a 30-ik év után a becsáron, a 40-ik év után 25% a becsáron alul, az 50-ik év után 40% a becsáron alul.

Gettó és társa villamossági társaság tehát már a 10-ik, Városháza Károly ellenben csak a 15-ik év leteltével hajlandó a telepet megváltatni, a 30-ik évtől fogva Városháza és Gettó ajánlatai ugyanolyan százalékokra szólnak, a Magyar villamossági társaság ellenben 5, illetve 10%-al magasabb.

A becslés módjaitól a Magyar villamossági társaság nem tesz említést, Gettó és társa az eredeti tervezetet (az utolsó 5 évi megadózatás tisztá jövedelem 20-szorosa). Városháza ugyanezt azon hozzáadással, hogy az az igazolt beszerzési áránál nem lehet kisebb, veszik alapul.

II.

A közvilágítás czéljaira szükséges 200 izzó és 6 ivlámpát szolgáltatni hajlandók: Városháza Károly évi 5400 frt, Gettó és társa évi 7000 frt, a Magyar villamossági társaság 6728 frt 40 kron, még pedig az izzólámpákat mindhárom évi 2375, az ivlámpákat pedig Gettó és társa évi 2000, Városháza és a Magyar villamossági társaság évi 1715 égési óránt át hajlandó világitani.

Megjegyezzük azonban, hogy Gettó és társa nem 50, hanem csak 40 vattos izzólámpákat adnak, melyek tulajdonképp csak 13 gyertyafényű lámpáknak felelnek meg.

Meg kell említenünk azonfelül azon ellentmondást is, mely Gettó és társa ajánlata és szerződési tervezete közt van,

amennyiben t. i. a szerződésben csak a világítás egységairól vannak feltüntetve és melyek szerint a világítás nem 7000 frt, hanem évi 8925 frtba kerülne.

Amennyiben pedig a megállapított égési órákon kívül is kívántának a világítás, ennek fejében lámpáráknak Városháza 0.85 kr, Gettó 1.5 kr és a Magyar villamossági társaság 1.6 kr igényel, Gettó természetesen itt is nem 50, hanem 40 vattos lámpáért; az ivlámpáknál Városháza 12 kr, Gettó 15 kr. Ha számba vesszük, hogy ezen lámpákat a város mint az eddigi közvilágítást átlag évi 3285 óránt át szándékoznék égetni, az ivlámpákat pedig csak a szerződési tartam alatt, Városháza 6947 frt, Gettó 9730 frt, a Magyar villamossági társaság 9640 frt 40 krt igényelhetne. Gettó esetleg nem ajánlata, hanem szerződési tervezete értelmében 11,655 frt.

Kitejeszkedik mindhárom ajánlat a világítás kibővítésére, mely tekintetben a Magyar villamossági társaság sokkal szűkebb korlátok közt mozog: nem hajlandó ugyanis többet mint 210 drb további izzólámpát felállítani, ezt is az ajánlatához mellékelte tervben feltüntetett inkább központi fékvészú utvonalakon és annak fejében 11,653 frt 95 krt követel.

Gettó és társa hajlandó 500 izzólámpát ajánlata szerint évi 16,000 frt, a szerződési tervezet szerint évi 21,412 frton szolgáltatni, Városháza 500 izzólámpát 11,400 frton.

III.

A magánvilágítás egységairól egy 50 vattos, 16 gyertyafényű izzólámpa után óránként Gettó és társa 1.75 kr, Városháza Károly 2.375 kr, Magyar villamossági társaság 2.5 kr.

Megjegyezzük azonban, hogy Gettó és társa ajánlatuk szerint a szerződési tervezettől eltérőleg, melyben 50 vattos lámpákról szólnak, nem ötven, hanem csak 40 vattos izzólámpát adnak, melyek tulajdonképpen nem 16, hanem csak 13 gyertyafényűek.

Gettó és társa ezenfelül az esetre, ha valamely házba bevezetett összes lámpák átlagos égési ideje valamely évben 500 órára nem rúgna, ez évre 100 vatt után 1 frt 50 krt alapdíjat követelnek, mely egy 50 vattos izzólámpa után évenként 75 krunak felel meg. Minthogy pedig kétségtelen dolog, hogy nyilvános vagy nagyobb üzleti helyiségektől eltekintve, oly magánfogyasztók, kiknek házában a bevezetett lámpák egyenként átlag évi 500 óránt át égnének alig fog akadni, annyival kevésbbé, mert a villamvilágítás, amely fényesebb és díszesebb, nemcsak a naponként használatban álló, hanem a többi lakhelyiségekre is be fog vezetett és számításaink szerint valamely ház villamos lámpáinak égési ideje évi 300 átlagóránál többre alig tehető, ezen 300 óra után óránként, ha 0.25 krunal magasabb ár lesz alapdíj alakjában fizetendő, ugy hogy Gettó és társa óránként nem 1.75, hanem 2 krunéért szolgáltatnak az ajánlatuk szerint 40, a szerződési tervezet szerint ellenben 50 vattos izzólámpákat.

A Magyar villamossági társaság, valamint Városháza Károly ily alapdíjat nem követelnek.

A villamos árammérők használati díja fejében Gettó és társa, valamint a Magyar villamossági társaság évenként 10 frtot, Városháza Károly a 25 izzólámpa mérésére alkalmas árammérő után 10 frtot és fokozatosan a 300 lampa mérésére alkalmas után 30 frtot kíván.

A magánosok által elfogyasztott villamos áram után az 1000 óránt meghaladó fogyasztás esetén mindhárom ajánlattevő egyenlő 5—12%-os árelengedést nyújt.

IV.

A városi épületek világításánál Városháza Károly a magánosok részére megállapított árákból 15%-ot, Gettó és társa,

valamint a villamossági társaság 12%-ot engednek, az utóbbi azonban csak az esetre, ha az villamos világítást a város összes hivatalos helyiségeiben alkalmazza.

A vármegyei középületek világításánál ajánlata szerint Városhy Károly 15%-ot szintén enged, a másik két ajánlattevő pedig nem.

V.

Erőátviteli célokra 100 hectovatt. órát Városhy Károly 4 krért, Gettó és társa ajánlata szerint 3 krért, a szerződési tervezete szerint 3.5 krért, a Magyar villamossági társaság 5 krért ad. Városhy Károly, valamint a Magyar villamossági társaság azonban egyelőre a nappali órákban e célra áramot nem szolgáltatna.

VI.

A városról nyereség előnyök tekintetében mindhárom ajánlattevő a községi adó alóli mentességet, Városhy Károly ezen felül a közvetvám mentességét is igényli.

A Magyar villamossági társaság, valamint Gettó és társa az ajánlatban a város részére külön eddig fel nem sorolt előnyt nem nyújtanak, Városhy Károly azonban a szerződésben megállapított 7 ivlámpán felül ingyen további 3 ivlámpát, amennyiben pedig a világítás kiterjesztetnének, minden további 150 ivzólámpa után egy-egy újabb ivlámpát hajlandó felállítani, az üzletben beruházott tőke 8%-át meghaladó tiszta nyereség 25%-át pedig a városnak engedi át.

Az ellenőrzés tekintetében a Magyar villamossági társaság, valamint Gettó és társa csak a szerződési mintában foglaltakat hozzák fel, Városhy Károly ellenben magát külön kísérleti laboratórium felállítására kötelezi.

Midőn ekként a beérkezett három ajánlat egyes főbb pontozatait ismertettük, azok előnyös vagy hátrányos oldalára nézve véleményünk a következők:

A közvilágításra nézve legelőnyösebb Városhy Károly ajánlata, egyrészt a 200 ivzólámpának és 7 ivlámpának legelőnyösebb berendezése, másfelől az évi 2375 óránkénti világításra tul szolgáltatandó áram olcsó egységára, végül pedig a villamvilágítás kiterjesztése esetén a további felállítandó lámpák olcsó ára tekintetében, mint előnyt kell külön is felenlitenünk a már eredetileg azon három ingyenes ivlámpát, az ivzólámpák számának további szaporítása esetén nyújtandó további ivlámpákat, mint hátrányát kell azonban megemlítenünk az aránylag hosszú szerződési, továbbá a kizárólagosság hosszú időtartamát.

A Magyar villamossági társaság ajánlata a közvilágítás tekintetében Városhy Károly ajánlatánál 1328 ftt 40 krral drágább. Gettó és társa ajánlatánál ellenben 271 ftt 60 krral olcsóbb. Minthogy azonban ezen ajánlattevő a telep létesítését a magánfogyasztás előzetes megállapításának feltételéhez köti, a minthogy a közvilágítás kiterjesztésére nem a város egész belterületére, hanem csakis egy szűkebb körre, ott is csak 410 lámpa erejéig hajlandó, és minthogy végül a világítási időtartam kiterjesztésére a legnagyobb (a Városhy Károlynál majdnem a kétszeres) egységárakat igényli, a közvilágításnak ezen vállalkozó ebbeli berendezése a legnagyobb terhet róna a város közönségére. Gettó és társa a közvilágítást legdrágábban, Városhy Károlynál 1600 ftt, a magyar villamossági társaságánál pedig 271 ftt 60 krral drágábban hajlandó szolgáltatni, ajánlatának értelmében ezen felül nem 50, hanem csak 40 vattos lámpákat adna, minthogy pedig a nagyméltóságú magy. kir. belügyminiszteriumnak ép legutóbb folyó évi 72,291 sz. alatt kelt körrendelete értelmében az áramfogyasztás és annak megfellelően az azokért fizetendő díj és nem bizonyos gyertyafényű lámpákban, hanem mindenkor vattó órákban fejezendő ki, kétségtelen, hogy

az óránkénti 40 vattos áram szemben a másik két ajánlattevő 50 vattos áramával jelentékeny összeggel drágább. A rendkívüli világítás 1.5 krnyi egységárai, illetve ezen 40 vattos óra 50 vattosra átszámítva 1.875 kros egységárai szintén a legdrágábbak.

A magánvilágítás tekintetében Városhy Károly egy 50 vattos lámpa után óránként 2.375 krt, a Magyar villamossági társaság 2.5 krt, Gettó és társa szerződési tervezete szerint 1.75 krt, ajánlata szerint 40 vattos után 1.75 krt, vagyis 50 vattos átszámítva 2.19 krt követel. Gettó és társa ezen felül az ajánlatában megállapított egységáron felül 100 vattostként — mint már fentebb kifejtettük — évi 1 ftt 50 kr alapdíjt, vagyis egy 50 vattos, tehát 16 gyertyafényű lámpa után az 75 kr alapdíjt követel, ha az azon házban alkalmazott összes villamos ivzólámpák átlagos égési tartama egyenként az évi 500 órát el nem éri.

A villamos világításnak magánlakásokba való behozatala a fényszűrés természetével birván, feltehető, hogy azok, akik a villamos világítást bevezetik, nemcsak a leggyakrabban, állandóan világított lakrészeikbe fogják bevezetni, hanem befogják vezetni már díszképen is azon lakrészeikbe is, melyek állandóan naponta több órai használatban nem állanak, a miből, mint azt már fentebb a III. pont alatt kifejtettük, a magánházakban berendezett villamos lámpáknál évi átlagos 300 órai égési időnél többet számítani nem lehet.

Ily alapon számítva pedig kerül 50 vattos villamáram évi 300 órán át (beszámítva Gettó és társának alapdíját): Városhy Károly ajánlata szerint 7 ftt 29 krba, a Magyar villamossági társaság ajánlata szerint 7 ftt 50 krba, ha pedig Gettó és társának kétségtelenül első sorban irányadó ajánlatától eltekintve csak szerződési tervezetét vennők alapul, az esetre Gettó és társa szerint 6 fttba. A magánvilágítás tekintetében tehát Városhy Károly, illetve Gettó és társa szerződési tervezete figyelembe vételével Gettó és társa a legelőnyösebb ajánlattevő.

Az ipari célokra szolgáltatandó villamos áram tekintetében, amely különben mint már mások példái igazolják és különösen helyi viszonyaink közt — csak csekély jelentőségű, Városhy Károly hectovatt után 4 krt, Gettó és társa ajánlata szerint 3 krt, szerződési tervezete 3.05 krt, a Magyar villamossági társaság 5 krt igényelven. Gettó és társa ajánlata a legelőnyösebb.

Minthogy pedig ezek szerint a közvilágításra nézve Városhy Károly, a magánvilágításra nézve pedig ha Gettó és társa ajánlatai műlőzetnek és csak szerződési feltételei vétetnének alapul, Gettó és társa, ellen esethen azonban Városhy a legelőnyösebb ajánlattevők, végjavaslatunk megfellelően indokai a következők:

A villamos világítás behozatalánál első sorban a jelenleg kétségtelenül gyengébb közvilágítás javítása volt a főcél.

Már 1870 óta, midőn a város közönsége Egelsz vállalkozóval a gázvilágítás behozatala iránt szerződést kötött, a nagyközönség csak úgy mint a törvényhatóság állandó óhaját közvilágításunk korszerű reformja képezte. Az Egelsz-féle szerződés a beállott hitelválság hatása alatt végrehajtható nem volt, az ezután a gázvilágítás behozatala iránt tett ajánlatok pedig oly aránytalan teherrel suttották volna a házipénztárt, hogy azok megvalósítása már ezen indokból is mellőzendő volt; a villamos világítás időközben mindinkább tökélyesbülven, vele szemben a gázvilágítás jelentőségét elvesztette, úgy, hogy ezidő szerint illetékes helyről történt nyilatkozat szerint a gázvilágításnak a jelenlegi köolajvilágítás helyett leendő behozatala iránti határozat kormányhatósági jóváhagyásra nem számíthatna. Ily körül-

ményel közt írta ki a tekintetes törvényhatósági bizottság a villamos világítás iránt az árlejtést. Számítva arra, hogy ezen világítási mód aránylag nagyobb költségekkel járna, nem a jelenleg alkalmazott valamennyi (389) utca köolajlámpát kívánta villamosan világítani, hanem csak első sorban a belvárost, a körutakat és bajai-utak összesen 200 lámpával.

A 1895. évi városi költségelőirányzat szerint összesen alkalmazva van 389 utcai lámpa, melyek költsége 8620 fttal, vagyis lámpánként 23 ftt 18 krral vannak előirányozva.

Feltéve már most, hogy a város közönsége a közvilágítás tekintetében legelőnyösebb Városhy-féle ajánlatot fogadná el, a számítás a következőképp alakulna (megjegyezvén, hogy az ivlámpákat ez alkalommal figyelembe nem vesszük): 200 villamos ivzólámpa 5400 ftt, 189 köolajlámpa, egyenként 23 ftt 18 kr, 4381 ftt 2 kr ára összesen 9781 ftt kr.

Ha ellenben az összes 389 lámpa villamossá alakítottatnék át, akkor 200 ivzólámpa átalány összegbe 5400 ftt, 189 ivzólámpa 20 fttjával 3780 ftt, összesen 9180 ftt, fagyis az esetre, ha valamennyi jelenleg fonálló utcai lámpa villamossá alakítottatnék át 601 ftt 2 kr megtakarítás mutatkoznék szemben azzal, ha csak 200 lámpa alakítottatnék át villamos ivzólámpákba.

Nem mellőzhetjük el azonban azon körülményt hogy azon előterjesztésben, mely a tekintetes törvényhatósági bizottság előző határozatának alapjául szolgált, kifejezetten javasolva volt, hogy a villamos világításnak behozatalával egyidejűleg azon utcák világítása iránt is történjék intézkedés, melyek jelenleg a világítási kereten kívül fekszenek.

Figyelemmel pedig a kedvező egységárakra, melyeket az ajánlatok feltüntettek, a célszerűség kérdése volna, vajton nem lenne-e helyesebb, ha a villamos világítás a város egész belterületére azonnal bevezettetnék oly hozzáadással, hogy a külvárosokban, hol a világítás természetesen gyengébb is lehet, költségkímélő szempontjából nem 16, hanem csak 10 gyertyafényű lámpák alkalmazassanak. Minthogy pedig véleményünk szerint a közvilágítás első sorban irányadó a város közönségére nézve és ezen kérdés Városhy Károly ajánlatának elfogadása által oldatnék meg pénzügyi szempontból legutányosabban; minthogy továbbá ezen eljárás által a villamos világításnak akár azonnali akár idő múlva leendő kiterjesztése is legkönnyebben volna eszközölhető, javaslatunk oda terjed:

miszerint a beérkezett három ajánlat közül tárgyalási alapul Városhy Károly ajánlata fogadtassék el; a villamvilágítás behozatala azonban nemcsak 200 ivzólámpára, hanem 400, esetleg 500 ivzólámpára történjék és ennek alapján Városhy Károlyval egyes szerződési pontozatoknak a városra nézve előnyösebb megállapítása tekintetében a tárgyalások indíttassanak meg.

Tisztelettel.

Dr. Gerlinger Pál, Roediger Lajos, Gergurov Milan.

Negyvenyolczas honvédek érdeke.

A bácsmegeyi honvédegyelet elnöke, Donoszlovits Józef, a fővárosi honvédegyűlés alkalmával a honvédek érdekében egy sereg — a bácsmegeyi honvédegyelet által már előbb elfogadott — javaslatot terjesztett elő, melyet mind elfogadtak. Valamennyi indítvány egyből indul ki; ugyanis a 48/49-es honvédek nyugdíj szabályrendelete, mely az országos honvéd egyesület megbízása, hozzájárulása vagy beleegyezése nélkül lett alkot-

va, a honvédek nézve több hátrányos szakaszt tartalmaz, melyen Donoszlovis a következő módosításokkal óhajt segíteni.

1) Ne csupán a „hadjáratiabn rokkantá lett, vagyontalan és munkaképtelen” honvédek, segélyeztessenek, mert, mint Donoszlovis mondja „a honvédek nézve az életkor már magában véve is elegendő arra, hogy egy sanyargatáson keresztül vitt élet által az ember munkaképtelenné váljék.”

2.) A szabályrendeletben megállapított 65 éves életkor 60 évre igazíttassék.

3.) Daczára, hogy a szabályrendelet nem rendeli, a segély egyetl mindi követelte, hogy a honvéd kérvényét orvosi bizonyítvánnyal támogassa; e helytelen eljárás, mely különösen a szegénysorsu honvédeknek, akik tehát legjobban vannak nyugdíjra szorulva, szült kellemetlenségeket, beszűntetendő. Azon özvegyek pedig, kik 1865. évi június 7-ike előtt újból férjhez mentek, munkaképtelenség és vagyontalanság esetében szintén részesüljenek nyugdíjban.

4.) A szabályrendelet 20. pontjában említett „felügyelő bizottság helyébe „honvéd egyetlek választmánya” tétessék.

5.) Az u. n. honvéd névkönyvet csak akkor kell igénybe venni, ha abban két bajtárs találkozik, kik vele egy zászlóaljban szolgáltak; „de miután” mint Donoszlovis elegikus hangon megjegyzi „nap nap után fogyunk”, elég, ha ezek hiányában két szavahibét egyén bizonyítja az illetőnek honvéd voltát.

6.) A megyei alispánok kéressenek fel, hogy a 48/49-es honvédek részére a tanu kihallgatási jegyzőkönyvet haladéktalanul felvegyék.

7.) A honvéd névkönyvet mely „mint emberi mű” tévedésekkel és hibás adatokkal van tele, egyedül és kizárólag alapul venni nem lehet.

8.) A honvéd igazolmányok ezentul az egyetlek által lesznek kiadandók, míg csak honvéd jelentkezik.

Az egyetlet, mely ily buzgón igyekszik egykori bajnokársai nyomorúságán enyhíteni, nemkülönben annak fáradhatatlan elnökét föltűnő dicséret illeti meg; s mi a mi részünkről azt kívánjuk nekik, hogy úgy mint ezt, a jövőben is minden ilyes törekvésüket a siker koronázza!

Politikai hírek.

A bajai mandátum. Drescher Ede, immár kinevezett zombori közjegyző, a bajai mandátumról lemondván, annak betöltése érdekében a bajai központi választmány f. hó 27-én ülést tartott, melyen az új képviselő megválasztására határidőül f. évi október hó 12-ik napját tűzte ki. Választási elnökké Szutrély Lipót, helyettes elnökké Latinovits János, jegyzővé Erdélyi Gyula, helyettes jegyzővé Klenáncz György választotta meg. — A szabadelvű párt-jelöltje — mint értesültünk — dr. Plósz Sándor, az igazságügyminiszterium politikai államtitkára lesz. A néppárt, mint hírlék a leköszönt képviselőt öcsését Drescher Géza bajai ügyvédet akarja föllépteni jelöltjéül; jelöltetése azonban nem bizonyos.

Brankovits patriárhoa elmozdítása. Az ujvidéki Sztrázsa Brankovics patriárkát a patriárkai szék viselésére méltatlannak tartja, mert a beocsini ügynek mindekelőtt ő az oka. A szerb egyház és aszerb nép gonosztevőjének mondja a főpapot, akit mostani méltóságából mielőbb el kell távolítani, hogy több bajt ne szereshessen a szerbégnek. Felhívja a szerbeket, hogy hívjának össze négyülete és válasszanak ott egy küldöttséget, amely Brankovics elmozdítását kérije a királytól és egyuttal engedelmet arra, hogy a szerb egyházi kongresszus mielőbb összejöhessen.

A zágrábi Szerbóbrán, amely idáig nem tartozott a patriárka támadói közé, szintén mostre-népgyűlés összehívására buzdítja a szerbéséget és e népgyűlés küldöttsége infor-

málja a királyt a beocsini földék eladásáról, és legyen szószólója ő felségénél annak, hogy ez az eladás semmisen nyilvánítottassék. A zágrábi szerb lap azt is indítványozza, hogy az annak idején összejött szerb kongresszus fogja pörbe mindazokat, akik a beocsini cement-földék eladását közvetítették, vagy abba befolytak.

HIREK.

Kinek előfizetése e hó végén lejárt azokat az előfizetés mielőbbi szives megújítására kérjük föl, hogy a lap szétküldésében fönmaradás ne következék.

— **Kinevezés.** Kovács Samu okl. polgári iskolai tanárt, a „Szabadkai Közöny” szerkesztőjét a vallás-és közoktatásügyi minister a titeli állami polgári iskolához segédtanárrá nevezte ki.

— **Számmonkérésék.** Dr. Vojnits István főispán folyó hó 4-én a vármegye központi hivatalaiban számmonkéréséket tart.

— **A tisztakar tisztelegése.** Közösség-regebeli tisztjeink Dicht örnagy vezetése alatt a napokban tisztelegtek dr. Vojnits István főispánal, Karicsony Gyula alispán-helyettesnél és Sehlgetter Gyula polgármesternél abból az alkalomból, hogy zászlóaljakkal Budapestre ide Zomborba lettek helyezve.

— **Telekönnyv Apatinban.** F. hó 1-én kezdi meg a működését az apatini járásbírótság, mint telekknövi hatóság. A telekknövyeket és a megfelelő irattárat szeptember 30-án küldték Apatinba.

— **Alispánválasztó közgyűlés.** Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottsága őszi rendes közgyűlést folyó hó 8-án tartja. Ez alkalommal fogják egyuttal az új alispánt megválasztani.

— **Eljegyzés.** Szabó Nándor Péter helybeli jóhírnév kereskedő a napokban eljegyezte Valient Emma kisasszonyt, Valient József leányát.

— **Regále-bérlet.** Zombor város területére vonatkozólag az italméresi regále-jogot Heisler Lajos az eddigi bérlo-czeg üzletvezetője bérelte ki 107 ezer forintért. Kívánjuk, hogy a derék vállalkozó, ki bizonyára a közönség igényeit is szem előtt fogja tartani, a bérletre ne f. szessen.

— **Pályázatok a postagazgatóság-nál.** A temesvári kir. posta és távirdeigazgatóság figyelmébe ajánlja az érrettségü vizsgát tett vagy ezzel hasonlórangú intézetet végzett ifjakat, miszerint kerületében 8 posta és távirdeigazgatónoki állás van üresdedben. A gyakornokjelöltek alkalmazásuk napjától 1 ft napdíjjal élveznek.

— **Névmagyarosítás.** Kiskoru Goldstein Jakab és Adolf zombori illetőségű budapesti lakos, kiskoru Goldstein Benjamin zombori illetőségű, ugyanottani lakos, Goldstein Mózes, dr. Goldstein Ignáts és kiskoru István nevű gyermeke, Goldstein Frigyes és kiskoru Juliska és Margit nevű gyermekei, mindannyian zombori illetőségű ugyanottani lakosok vezetéknevének „Gombos”-ra való magyarosítást a belügyminister megengedte.

— **Hymen.** Hirschenhauser Sámuel monostori kereskedő eljegyezte Lövy Teréz kisasszonyt Tovarisoróvól.

— **A Ferenc Jozsef-csatorna katasztrófája.** Ujvidéki levelezőnk jelenti: A Ferenc Jozsef-csatorna ujvidéki zslipjének falai mult éjjel 11 órakor oedöttek, a víz mind a Dunába szökött és a csatorna sokáig nem lesz hajózható. A kár nagy, mert a zslip helyreállítása sok pénzbe fog kerülni. — A Ferenc Jozsef-csatorna Túrr tábornoknak a műve s 25 év előtt épült. Kis-Szapárnál a Ferenc-csatornából kiindulva, Uj-

vidéknl a Dunába megy. A katasztrófa nem csak a részvényeseknek, hanem sok magán-embernek is csinált kárt, mivel a zslip kapuiban több hajó és tutaj volt, melyeket mind összeszuszott a hatalmas víztömeg, mely a zslip falait úgy kettétörtte, mint a gyufaszálat.

— **Czirkusz.** F. hó 2-án kezdte meg Wollner testvérek jóhírvű czirkusza városunkban előadásait. Az előadások, tekintve lovaknak szép számát és magának a czirkusz épületnek is impozáns kiállítását, érdekesnek ígérkezik s a közönség, mint a hangulatból észlelhető, valószínűleg partolni fogja, a mit hogy megérdemel-e, ki fog tűnni.

— **Ezredparancsnokká** neveztetett ki Bezse Gyula zombori honvédelezredes.

— **Futtaki ünnepek.** Futtak némi tekintetben mindenesetre a szerencsés községek közé tartozik, a mennyiben lakosának mondhatja a megye első vilillistáját, ifj. gr. Chotek Rezsót. Most, hogy az ifju gróf Rádaj Máriaal tartott fénys esküvéje után vizsziatért nevel falujába, a jó futakkai mindent megtettek, csakhogy megfelelő fénys fogadtatással, a község patrónusa iránt érzett ragaszkodásukat kifejezzék. F. hó 25-én este számos fogat varta a főüri párt az ujvidéki pályaudvarban, a honnan az ünnepelel pár négyes fogatjával élükön Futakra indultak. A községben mint egy négy, ékes föliratokkal ellátott diadalkapu alatt haladt át a menet, mindenütt a fénys kivilágított ablakok, díszes lampionok és görög-tűzektl körülvéve. A kastélyba érve, a tűzöltök impozáns fákyás menete, ezer meg ezer torokból eredő eljen kiáltások kíséretében vonult a fiatal pár ele, a kiket rövid, de szépen fogalmazott beszédben Ejl József apat-plebános üdvözölte, az Isten áldását kérve a főüri pára. Erre a fiatal gróf köszönaét fejezte ki nehány szóban, mit egtervő élénjazni fogadott, a mely közben a közönség oszlani kezdett, befejezván ezen, Futak községét még soká emlékezetes, szép ünnepeget.

— **Hymen.** Virter Antal földink, nyug. kir. törvényszéki bíró leányát, Irénkélt mult hó 30-án Bpsten vezette oltárhoz a svájci főkonzul és malomtulajdonos fia Haggemacher Árpád. Két nappal az esküvő előtt a főkonzul egyik Andrásy-uti palotájában, ősi germán szokás szerint, u. n. „Polterabend” folyt le, melyben a pazár kiállításu hazi szinpádon ez alkalomra írt három egyfelvonásos ogorög stílu vígjátékot adtak elő a menyasszony dicsőítésére. Az esküvő után a „Continental” szálloda nagytermében és melkelyiségeiben nagy ebéd folyt le, s az új rokonok kölcönsős ismerkedése közben sok jó toast emelkedett ki. Nasznagy volt Pártos Gyula és noje Bartolucci Viktoria a koszoruleányok közül volt Vértési Ilonka, Vértési Károly zombori ügyvéd leánya. — Vendégek Angolországbl, Svajcezból és Németországból is érkeztek

— **Terménykiállítás Baján.** F. é. szeptember 5-én az szombaton nyílik meg Baján a terménykiállítás. A kiállításra már igen sokan küldtek fel — különösen a környékről — czikkeket, s a szervezőt mindent megtesznek, hogy annak sikerét emeljék.

— **Csödmegszüntetés.** A szabadkai kir. törvényszék Trubschak testvérek bajai czeg ellen a csödtől megszűntette.

— **Pályázat** van hirdetve a szabadkai járásbírósnágnál aljegyzői állásra.

— **Ó Becse-gombosi vasút.** Az óbecse-gombosi vasutat építő részvénytársaság felhívására sorban szavaznak meg az érdekelte községek hozzájárulási összeget, a mi nyilván bizonyítja, hogy mennyire kívánatos e vasuti vonal megynék és községeinek jól felfogott érdekében. A napokban Turia e czeúra 25 ezer forintot és ingyen telket szavazott meg, mig Szent-Tamás község képviselő testülete Matos esperes indítványára 27 szövl 1 ellen 50 ezer forin-

tot szavazott meg a vasút céljaira. Ha ily arányban járul hozzá valamennyi érdekelt község, úgy biztos a remény, hogy mielőbb ki fog épülni e közgazdaságilag is fontos útírány.

— **Gyászjelentés.** vettük az alább-gyászhiirt: Fájdalommal telt szívvel tudatjuk, hogy a legjobb férj, atya, nagyatya, testvér, após és vő Pressburger Gábor köz- és váltói ügyvéd, az izraelita hitközség elnöke, Újvidék szab. kir. város törvényhatósági bizottságának tagja f. hó 28-án délelőtt 1/2 9 órakor rövid szenvedés után áldásos életének 52-ik, boldog házasságának 35-ik évében elhunyt. A drága halot hült tetemei f. hó 29-én d. u. 4 órakor fognak a halotas házból örök nyugalomra helyeztetni. Beke legeggen bamvai felett! Újvidék, 1895. évi szeptember hó 28-án. Berzellerné Janka, Pressburger Laura, Tivadar, Irén, Berta, Pressburgerne Ofner Matild, Riza és Hermín, mint gyermekek, mint feleség. Berzeller István, mint unoka, Pollákné Pressburger Netti, mint nővér, idősebb Ofner Mihály, mint após, Berzeller Lipót, mint vő.

Hymen. Heck Vendel, apatiní járásbírósi irnok, m. hó 28-án eljegyezte Bosnyák Fülöp fogadott leányát, Mandi Vil márt.

— **Bravur-csolnakázók Zentán.** Tolcsvay Nagy Barna főbírtokos Tolcsváról, dr. Lázay László sárospataki ügyvéd, Bajusz Andor és Spilenberg Barna bpesti jogszok, mindannyi a sárospataki „Regatta egyesület”, tagjai mult hó 27-en este csolnokon Zentára érkeztek. Céljuk Sárospataktól Orsovaig az utat csolnokon megtenni. Két órai időzés után utjokat tovább folytatták.

— **Öngyilkosság.** B. Földváron Varga István mult hó 28-án reggel 4 órakor felakasztotta magát. Tettének oka ismeretlen, de valószínű, hogy pillanatnyi elmezavarában vetett véget életének.

— **Megszökött fogoly.** Többszörös lopás büntette miatt vizsgálati fogságban volt Léger György bajai születésű 18 éves napzsámos mult hó 28-án reggel a rabok sétálósa alkalmával a kir. járásbírósig foházudvarából megszökött.

— **Posta- és távirősegédtsiztek öröme.** A kereskedelmi miniszter, a mint ertesztünk, a milleniumkor Dürre buda pesti posta- és távirőigazgató indítványára az összes posta- és távirősegédellenőröket, valamint a XI. osztály első díj fokozatában levő összes segédtsizteket tisztké fogja kinevezni.

— **Halálozás.** Kosztolányi Agoston, a szabadtéri kereskedelmi és iparbank nyug. pénzárnoka, 1848—49-iki 27-ik honvéd zászlójbeli százados a n. 27-en éjjel hosszas szenvedés után életének 72. évében megszűnt élni.

— **Mérgezés.** Csillag József szabadtéri ácsmesternek János nevű 6 éves fiacskája f. hó 29-án a kertben játszodva mérge gombát evett s dacára a gyorsan érkezett orvosi segéllynék másnap meghalt. Két kis pajtása, aki szintén vele tartottak, szerencsésen megmenekültek a haláltól.

— **Vizi sport.** Bajsai Vojnics Oszkár Magyarország legelső czellővője, a Szerajevóban közelebb megtartott nemzetközi nagy galamb-főveszet alkalmából Gróf Yoos es ket franczia társát, kitűnő czellővőket vendégl fogadta és tisztelőikre Pálics kies taván nagyszabásu vízi vadászatot rendezett e hó 25-én. Az idegen vendégeken kívül résztvettek Gábrý László, Rohonczy föld-birtokosok. Berzedy huszar kapitány és Verme Béla országyűlési képviselő. Gyönyörti látvány tűnt fel a szemlélők előtt, midőn 30 csolnak a vízre bocsátva sorrendbe megindult és egész bámulatba ejtette őket a gyors egymásutání tüzelés, különösen a bravur lövéslek. Három es fél órai csatározás után, mely idő alatt 280 drb vegyesen kacsa, szárcsa, vörcsök, búvár esett e derék lövők fegyverének zsákmányul. A társaság

az élvezetes nap emlékére, lucullusi murít csapott, mire a lovagias francziai kétségele-nül sokáig kedvesen fognak visszaemlékezni.

A karambol-játék kézi könyve.

Sztanój Miklós a karambol-játék elméleti és gyakorlati szbályait egy gondosan összeállított, ábrákkal díszített könyvben kiadta. A könyvhöz Rákosi Jenő irt előszót, a melyet egész terjedelmében itt közölünk:

Sztanój Miklós úrnak

Budapesten.

Tisztelt Uram!

On abban a kitüntetésben részesít, hogy a karambol játékról irt kitűnő könyvébe néhány sort kér tőlem.

En a biliárdjón mindig csak silány kontr voltam ugyan, de ez sem azt nem jelentí, hogy nagyon ne szerettem volna ez elegáns szörakozást, sem azt, hogy értéke szerint ne tudnám méltányolni. Ellenkezőleg, igen is szerettem és teljesen át vagyok hatva soknemű fontosságáról.

Nekem mindig úgy tetszett, hogy a jeles biliárdozás nem egyéb, mint egy neme a rajzoló művészetnek, silyosbított föltételek mellett, mert a rajzoló művész újjában tartja önját s szabadon, kezéből ki nem bocsátva eszköztét, huzza meg művészi vonalait.

Ellenben a biliárd-művész egy hosszú finom, megcsucosodó bottal fegyverkezik fel, melynek vékonyabb végével megindít egy zöld lapon szabadon álló csizolt golyót s ezt kényszeríti oly vonalakban való szaladgálásra és szögekben való visszatérésekre, melyeket a legszabatossabban rajzol meg és jelöl ki művészi szeme és elméje.

A finomságnak, a gyöngédségnék, az erőnék, a bizottságnak oly mértékével játszik, a minők csak a zene-virtuózoknak állanak rendelkezésére.

A dilettáns, vagy épen laikus boszor-kánymesternégek nézhetné azt a precziziót, a melylyel küldi es hozzá, vezetí, dirigálja golyóját a művész és a csodás bizottságot, melylyel akaratának és szeszélyének ez a golyó engedelmeskedik gurultában, mindig csak a bot hegyével érintve, egyébként szabadon görögve tova a síkon.

A szem mértékének és a kéz izmainak oly finom iskolája a biliárdozás és különösen legtökéletesebb alakja: a karambolázás, melyhez talán semmi sem hasonlítható.

Es mi felgyelmezi meg jobban magát az elmét, mint a sikeres gyakorlat oly téren, a melyen állandó az a szabaly, hogy többet észszel, mint erővel.

A hol minden síkert kizár a szelesség, a durvaság, a felületesség, a hirtelenkedés, es diadal biztosít az elegáns nyugalom, a finomság, a higgadt megfontolás, az alapos vizsgálat, a helyzetnek áttekintése, egy szóból mind az az erény, a melynek az élet minden körülményei közt becsé es pedig nagy becsé van.

Hogyne hirdetném tehát nagy becsét egy oly játéknak, egy oly szörakozásnak, a melyben játszva elemnek es lelkünk legértékesebb tulajdonságait gyakoroljuk es erősítjük!

Tapasztalásom is azt tanítja, hogy a biliárdjáték rajongói közt nagy sokaságban vannak a művészet emberei s általában a szellemesebb es kevésbé közönséges emberek. Különösen a karambol-játék, ez a magasabb geometriai rajzolás guruló golyóval, ez a distingáltabb emlék kedves játéka.

De ha gimnasztikája a szellemnek a golyó kezelése: az asztal maga nem kevésbé fontos gimnasztikája a testnek. Valóban semmin sem csodálkozom jobban, mint azon, hogy az ugynevezett testgyenesítő intézetekben sok kínzó es természetellenes készülékek helyett az orthopedikus orvosok rossz növűsű pácienslek számára nem tekasztalokat állítanak fel. Az állások roppant változatossága, melyet a lökések pontossága meg-

kíván, s mely a test minden részét megozgatja természetesebb bázison, egyensulyos állásban, a mi minden rossz tartást lehetlenné tesz, illetve megkorrigál minden ferdeségét a testnek, letelezi es megigazitáni iparkodik, a leghathatósabb es legtermészetesebb orthopediája a gerinczének, a vállaknak s a csipőnek. Egy pár órai biliárdozás naponként, a gerinczét jobban megigazitja, mint ugyanannyi fekvés a kemény deszkágyon vagy az az exekrabilis egyenesen tartó váll- es hátszizjázás. Ehhez járul, hogy e nemes foglalkozásban az egész test dolgozik: hajlong, nyújtózkodik, gyakorolja az egyensulyt mindennemű állásban es egyenletesen fejlesztí az egész testet. Es betetőzi a dolgot, hogy mind ez játszva, szörakozva, élvezve történik, nem pedig kínozva, kimerítve, elcsigázva a testet, elkiserítve az elmét.

En valóban minden férfias szörakozások közül gyermekeimnek leghamarabb es legszívesebben biliárdjátékot engedtem meg es soha sem tartom őket ettől vissza, ha a kedvők hívja őket.

Még tovább is magasztalhatnám e gyönyörti művészetet, de felek, hogy nagyon is sok tért elvesznek az ön hasznos könyvéből. Egy másik szempontból azonban engedje meg, hogy még néhány sorban üdvözöljem ezt a munkát es önt uram, mint szerzőjét. Ez a szempont a nemzeti műveltség teljességének a szempontja. Lehet, hogy valaki megn.osolyog ezert. De higye meg a nyajas olvasó nekem, hogy egy teljes nemzeti műveltségbe beletartozik egy magyar könyv a biliárd művészetéről es épen úgy mint mindenről. Ne lehessen semmi olyan érdemes dolog érdeklődés tárgya ugy, hogy a művelt es érdeklődő magyar ember a maga nyelvén es dolog elméleti ismeretét meg ne szerezhetné. Mikor nekem valaki szakavatottsággal es hivatottan irt egy derék magyar könyvet a nemes biliárdjátékról, akkor nekem az testvérem a nemzeti művelődés munkájában. Hézagot tölt be, egy hiányt kipótló, beilleszt valomit szellemi háztartásunkba, a mi eddig onnan hiányzott. Ha valaki azt gondolja, hogy végre is e nélkül megél egy nemzet, akkor abban igaza is lehet. De annak én azt felelem, hogy hiszen egy asszony is megél haja nélkül, vagy füle nélkül, a férfiú is megél bajusza nélkül, sőt akárki megél egy-egy kéz vagy láb nélkül is. De, hogy a kopasz asszony nem az, a ki Heinet Loreyle megéneklesere ragadta; s hogy a férfi egyik disze a bajusza (legalább nálunk), es hogy fél kézzel vagy fél lábbal, ha megélünk is, nem vagyunk épkezléb ember: ez már egészen bizonyos. En kiváló érdemnek tartom, ha valaki bármiről a világon hasznos es jó magyar könyvet irt es örömmel üdvözölöm önt tisztelt uram jelen munkáját.

Ipolynyéken. 1895. augusztus hó 8-án.

Rákosi Jenő.

GSARNOK.

Egy asszony.

Írta: Lengyel Sándor.

— Helye uraim! Helye! Minden rendben van; végezünk gyorsan; kiáltja harsány hangon túrelmetlenül Döme Pall az egyik parbajsegéd. A felek szemben állnak egymással. Kovács Feri a gyöngébb fél, vézna silphid alakja udvariasan meghajlik a segéd felszóltására; arczán nem a gyavaság, inkább a kétségbeesés halvány fátyola honol; fürkésző tekintettel nézi ellenfelet Maróthy Gezát, atleta ternetével, kihívó mosolyával. Olykor-olykor feleszmél sajátserű tepsedéséből, szeméi felvillannak egy pillanatra; reszkető kezévelrű lazasan szörítja meg a piszolyt, aztán fájdalommal sóhajjal, egy boldogtalan ember sóhajával lehorgaszítja fejét.

Bánatos arczáról egy kérő, esdő tekintet

tét olvasható le, egy tekintet, mely óhajta a halált. Hisz nem is gyönyör neki többé az élet! Boldogsága szétrombolva, élete ködös reggeli szürkület, telve csalódással, boldogtalansággal... boldogság csak a halál lehet az enyhe derült halál...

Az asszony, kit önzetlen, őszintén, az örülésg szeretett, kinek odaajándékozta szívét, kezét; az az asszony megcsalta őt. A tudat, hogy neje nem szerette soha, hogy a szerelem, melyet néki mutatott, komédia, silány képmutatás volt; — bántoan mardossa szívét. A csók, az ölelés, azok az édes, mázos szavak, melyek abból a fekete lelekből áradtak ki, mintha még most is, a végső pillanatban súlyosan nehezédnének fásult szívére. Néhány pillanat múlva megverekszik legjobb barátjával — neje szeretőjével... Talán elégtételt szerez magának, talán megöli a csábítót, de minaszna! boldogtalan lesz...

Kovács Feri forró cseppet érez kezén, ... az eltemetett boldogság könnyűje ez... Két egymásután következő kézcساتanas zavarja fel álmból. Mélázó szemei, mintha a távolban keresnének valamit... Reszkető keze lassan emeli fel a pisztolyt, elhangzik a harmadik kézcساتanas... feje szédül, szívéhez kap és még mielőtt viszonozhatná ellenfele lövését, mielőgyni kezd... megégyeszer felne az égre, szemei a közelgő halált üdvözlik, aztán tampa zuhanással lerogy a száraz, zizegő falevelekre. Kovács Feri kívánsága teljesült, a golyó jól talált. Tágra nyitott szemekkel, fájdalmasan néz a föléje hajló orvosra, majd bágydattan int a nyugodtan álló Marothynak. Géza lehajol a sebesülthöz, ki kezét nyújtja neki és jóságos arccal, reszkető ajakkal szól:

Géza, legjobb barátom, tudom, hogy szereted nőmet... én a haldokló jó barát kérlek... ne szersed őt; küzdj magaddal... győzel szenvedélyed felett... de ne szersed... mert meglásd... megcsal... Irmánknak nincs... szíve... nincs becsülete... szereti a kéjt, gyönyört... de őszintén... híven nem szeret... Fogadd szavamot egy... haldokló szavát... és meglásd... boldog leszel... Isten ve... hörgi a sebesült szederjes arccal és hosszú, fájdalmas sóhajjal meghal...

Marothy Géza, halkan, nesz nélkül megy át az erdőn. Visszafojtott lelkézzel, mintha félne, hogy a százados fák, vagy az utzéli galagonyabokrok meghallják szíve heves dobogását. Majd megáll, fáradtan törli meg izzadó homlokát. Egy percze kiderült arca. Miért e feldult kedély? Szereti Irmát, megölte párjában a férjét; el van hártva az akadály; semmi más! Hisz ez minden-napi történet! És mégis!... Fülébe zug a meghalt barát utolsó szava... nincs szíve... becsülete: Eh! kiált fel kacagva Géza! nem hiszik neki, nem hiszik a haldokló szeszélyes kitöréseinek, hisz szeret engem az az asszony! Tudom, hogy szeret, miattam és értem csalta meg férjét! Szeretek és viszont szerettettem; igen, viszont szerettettem, mondja hangosan, szinte nyomatókkal. Az erdő nyilásán keresztül meglátja a szép asszony házat. Egyenesen arra felé tart. Kedélye már nyugodt, ajkai pajzán mosolyra nyílnak, csak összerándzott homloka mutatja, hogy agyában még mindig egy gondolat kering... a halott utolsó szavai...

A házba lépve, erővel igyekezik előzni sötét gondolatait. Lesütött szemekkel, halkan, mint egy tolvaj, megy át a folyosón, midőn egyszerre kiderült az üveg.

Egy ismerős női hang üti meg fülét, egy hang mely boldogító bizsergással fut végig testén, mely elfoglalja a szív bírodalmában azt a kis helyet is, — a gyanu helyét. Teli tudóval szívja magába a kerti levegőt, a honnan a búfajós hang szól.

Géza az asszony szobájába megy, és boldog izgatótsággal dől le egy kerevetre. Szemeit lehunyja s így hallgatja az asszony

dalát. Hirtelen amint felpillant, az asztalon, sok csecse becsé közt egy bevégezetlen levelet lát apró nőies betűkkel írva. Géza elhalványodik, a gyanu egy pillanatra ismét megérinti fullánkájával szívet és először halkan, reszkető ajakkal, majd mindig hangosabban szinte kiáltva olvassa: Edesem! Férjem ma korán reggel ment el hazulról. Eltávozasakor olyan fájdalmasan nézett rám, mint egy szerelmes elefánt. Nagyot nevettem rajta. Marothy Géza tegnap ismét szokása szerint, szenvedélyes hangon udvarolt nekem. Csak mikor már elment, tört ki rajtam a kacagás, mulattam az ő kinjás s ez jól esett nekem. Mert hidd meg, edesem, Gézát már nem szeretem. Szerettem őt régen, mint forró vért, heves ifjút, de őszintén, odaadón nem szerettem soha.

Csak téged szeretlek... szenvedéllyel... változatlanul... Ha időd enged...

Eddig a levél. Géza a végző sorokat már szinte eszméletlenül olvassa. Kimerülve rogy le egy zsölyere. Kétségzetten fogja be fülét, mert hallani véli a haldokló szavát, nincs szíve... becsülete! Majd határozott színt olt fel arca és kétségbeesetten, mint egy őrült, kirohan a szabadba. A friss, úde reggeli szellő pajkosan csokolgatja forró arcát; a hús lég jöteknny hatással van idegeire, és felemelt karral, örömittasan, a győzelem hangján kiáltja a ház felé:

— Nem! nem foglak szeretni fekete-lelkű asszony. Gyűlöllek, mert nincs szíved, nincs becsületed. Köszönöm, te jó barát, hogy megmentetted életem, bocsásd meg határtalan vetkemet. Őszintén, szívből fogok imádkozni lelki üdvödért...

Es a hatalmas, dalias alak sir, megtörve omlik térdre és halkan imádkozik... Könnybe lábadt szemei látni vélik oda-fönn az elhunyt barátot, amint jóságos arccal, egy szent mosolylyal ajkán kezét nyújtja feléje...

IRODALOM.

A „Vasárnapi Ujság“ szeptember 26-iki száma 28 képpel jelent meg, melyek nagyrészt a most lefolyt hadgyakorlatokra vonatkoznak, közöttük több legújabb fényképfelvétel a kolozsvári és banffy-hunyadi ünnepek jelenetekről, továbbá Zentáról és Kis-Czellről. E számban van továbbá: Köttemény Móra Istvántól. — „Az országos erdészeti egyesület közgyűlése., Arató Gyulától (Képekkel: Baró Banyffy Dezső fogadattása Besztercebányán. Besztercebánya és főtere.)

— „Utazás a föld középpontja felé., — „A világ leggyorsabb vasúti utazása., — „Joinville hercege emlékirataiból., (A herceg rajzival.) — „Nyelveket értő nők., — „Bathori Erzsébet., (Csók István a Műcsarnokban most kiállított új festményének masolatával.) — A „Regénytar“ban a „Bácsy Jakab“ című eredeti regény folytatása Dörré Tivadar és Tury Gyula rajzával, s a „Pusztaság“, című kaukázusi orosz regény első közleménye, sok képpel. Irodalom és művészet, Közintézetek és egyletek, Salkjáték, Keptalány stb. rendes heti rovatok egészítik ki a lap tartalmát. — A „Vasárnapi Ujság“, előfizetési ára negyedévre 2 forint, a „Politikai Ujdonságok“, -kal együtt 3 forint. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem u. 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap“, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 fnt 20 kr.

Vettük az előfizetési felhívást a következő műre: **Magyarország története.** Fialatloknak és öregeknek elbeszéli Varga Ottó. A Kisfaludy-társaság által közszorozott pályám.

Sok régi és új, kisebb meg nagyobb könyv írja le hazánk történetét; a Kisfaludy-Társaság mégis úgy találta, hogy irodalmunkban hiányzik oly mű, mely történetünket az alapos tudás mellett szép, egyszerű nyelven elbeszelné olyan formán, mint a hogy pél-

dál az angol Dickens, vagy a franczi Guizot elbeszéli a saját nemzetük történetét. Azt találta, hogy hiányzik oly mű, a mely a nép könyvével lehetne, mely annak figyelmét is lekötné, őt gyönyörködtetve oktatná, de a melyet egyuttal gyönyörűséggel olvashatnának nőink, leányaink, fiaink, sőt a tanult ember is, mint a hogy Dickenst gyönyörűséggel olvashatja.

Ilyen művet nem talált irodalmunkban a Kisfaludy-Társaság és én is hiszem, hogy igen szükséges dolgot cselekedett akkor, a mikor az 1891-edik esztendőnek elején kiírt pályázatával egy ilyen könyvnek megírására versenyezni hívta föl iróinkat. Erdemes és szükséges dolognak tartom cselekedetét, mert szembeszökő különösen a mi népünknek a történeti múltjában való csekély tájékozottsága, hiszen néhány történeti személynék események vagy helyének testetlen nevének, vagy cifra szolamokban való emlegetésen kívül alig van egyéb a küztudatban. Hatáskörét se lépte túl a tulajdonképpen szépirodalmi Társaság, a mikor ezt a történeti pályázatot kiírta, mert hiszen a kívánt műnek — ha sikerül — a szépirodalom-, és a történeti tudományok olyan mesgyéjén kell állnia, hogy hamarosan alig lenne megmondható: vajjon a történetben való jártasságának, vagy a nyelv kezelésében való ügyességének kell-e nagyobbnak lennie? A szükségesség és hívatottság e bizonyossága mellett csak az maradt kétséges: megírható-e ma már a mi történetünk egy olyan fajta remekben, mint a minő az a Dickens?

A pályázati esztendőnek lejártával őt pályámú érkezett a nevezett Társasághoz, és habár erdemes munkák is akadtak közöttük, mindamellett a pályadíj kiadható nem volt. A Társaság újra kiírta pályázatát. A verseny fokozódott és ezuttal a határidőre hét pályámú versengett az érdemért, nevezetesen hat teljes és egy felében megírott munka, mely csak az 1440-edik esztendőig terjedt. A bírálat ezuttal is keményen elbánt a hét pályázó hatjával, de a hetedikről — a felében megírottról — a következőképp nyilatkozik: „komoly méltánylást érdemlő, irodalmi színvonalon álló munka. Stylusa a kellemesen elbeszélő; csoportosítása az alapos történetirő; tudása nem száraz adathalmaz, hanem alapos segítő társa az események élvezetes előadásában; a hol nagyon részletesnek látszik, élénkségével kárpót, frissességével hat ráunk, úgy hogy művét mindig unalom nélkül, sok heyt (terjedelmé daczára) valódi gyönyörrel olvashatni.“ És ezzel a díjra erdemesnek monddta és a Társaságnak 1894 februárjában tartott nagygyűlésében a mű jellegis levélkéjének fölbotása mellett azt ki is hirdette.

Erre, az akkor még csak csonka, de azóta befejezett műre kerem a t. nagyközönység figyelmét és erre a műre hírdetek előfizetést.

A mű egyetlen, ötven íves kötetben-finom papíron, a túlsó mutatvány-lapok alakjában és betűvel jelenik meg, vagy két száz, szinte csupa eredeti szép képpel. A műnek pompás kiállítását Angerer műterme, a Franklin-Társulat nyomdája és Gottermayr könyvkötészete biztosítják; a műnek kiadója pedig maga, a műnek szerzője.

Fűzőt példányának (kivánatra két főkötöben is) előfizetési ára, díjmentes széküldéssel 5 fnt, a kötötté 6 fnt 50 kr., a mit ezimre: Varga Ottó tanár, Budapest, I. Vár, Diszter 10. sz. kerek beküldeni. Bolti ára fűzőtlen 6 fnt, kötöttén 8 fnt lesz. A munka 1895 évi november végén jelenik meg.

Őt esztendővel eelőzt az „Aradi Vértanuk Albuma“ című munkámmal fordultam a t. nagyközönséghez, a sajtóhoz és egyik is — másik is azt úgy fölkarolta, hogy az a mű máig még kiadásban, tízezer példányban forog közkezen. Ezzel a bizalommal fordulok most is hozzájuk és kerem e munkámnak pártolását, terjesztését, mely amannál

semmi tekintetben nem lesz alábbvaló, de annál szükségesebb. Budapest, 1895 szeptember 22. Varga Ottó.

A Hét, Kiss József szépirodalmi hetilapja, a század végén a modern szellemet jelentő irodalmunkban. Két törvénnyel szabott magának. Az egyik negatív természetű: kerülni mindazt, ami üres és nagyképi, ami hamis és hazug; kerülni a formátlanságot, költötleniséget, tartalmatlanságot. A másik pozitív törekvés mindennek ellenkezőjére mutat. Keresni az eredeti gondolatot, az új eszmét s csak az igazi tehetséget juttatni szóhoz, de tért nyitni a szellemi erő minden érdekes és elmélyedésre ösztönző nyilvánulásának. Szóval: A Hét nem kívánt ócska holmival kereskedni, hanem igazán becses anyagot hozott forgalomba. Az egyszerű lélek nemes és örökszép poézise és a bonyolult lelkék poétikus tartalma egyaránt vonzó tárgya e lapoknak; csak az együgyűség van kizárva A Hét birodalmából. Különösen szereti azokat az érdekes, mély problémákat, melyek a kort jelzik s az élő legnagyobb gondolkodókat foglalkoztatják. Mindezzel első sorban és mindenekelőtt a magyar irodalom érdekét kívánja szolgálni, ami természetes is oly lapnál, melynek szerkesztője maga poeta és segítői oly nagytehetségű emberek, mint A Hét munkatársai. Pszichológiailag lehetetlen, hogy ily talentes emberek, ily öntudatos, komoly írók, egyenként véve is kicsinyes, önző célt kövessenek s hogy egyesülve ne nagy dolgot szolgáljanak. Az irodalom szentsége A Hétnek s a tehetség bálványá neki, abban gyönyörködik, az előtt leborul, bárhol találja is. Nem titkolózik, nem prudériás, mindent elmond becsületes őszinteséggel; csak talentum legyen, aki elmondja s előkelő, finom, irodalmi hang, amelyen szól. Rendkívül finomra csiszolt ízléssel őrzi irodalmi színvonalát és — amennyire viszonyaink között csak lehetséges — valóban több ambícióval, mint számítással, igazán becses közleményekkel szolgál közönségének. A belletrisztika és kritika mellett hétről-hétre pompás politikai „Kronikákat” közöl A Hét. Ezek régen kivívták politikai nagyságaink tetszését. Ép oly figyelemmel részesül a lap innen-onnan rovatja, melyet sokszor próbáltak már utánozni, de a halovány másolatok csak annál jobban dicsérik az eredetét. Érdekes e lapnál, hogy kicsi keretében mindig élénk visszhangja a hét eseményeinek és tájékoztat nyújt a hét hangulatáról. Hatodfél évi fennállása alatt tekintélyre fejlődött A Hét irodalmi kérdésekben és meghallgatják véleményét a politikában. A Hét előfizetési ára egész évre 10 ft.

Előkelő magyar hetilap a Székely Sámuel szerkesztésében megjelenő Politikai Hetiszemle. Magyarország ez egyetlen komoly irányú politikai hetilapja, mely fényes kiállítást, gazdag és változatos tartalom, magas etikai és szellemi színvonal tekintetében vetekedik a külföldi legkedveltebb hetirevüivel. E lap tárgyilagos és független magatartásával rövid idő alatt irányadó politikai köröknek elsőrangú orgánumává küzdött fel magát. Közgazdasági, társadalmi, irodalmi és művészeti rovata a magyar társadalom elítélésének igényeit szolgálja. Klubboknak, kaszinóknak, olvasóköröknek és előkelő kávéházaknak pedig nélkülözhetetlen s állandó becsü hetilapja. Nemcsak kollégialis, de hazafias kötelességet vélünk teljesíteni, midőn erre, a nagy körültekintéssel, sok ízléssel és megfelelő szakképzettséggel szerkesztett, magas színvonalú hetiszemlere felhívjuk a művelt és előkelő olvasókörönségnek becses figyelmét. A Politikai Hetiszemle előfizetési, ára félévre 5 ft. negyedévre 2 ft 50 kr. — Szerkesztőség a kiadóhivatal VIII. ker. Kerepesi-ut 1.

II. Rákóczi Ferencz. Történeti regény. Irta Boross Vilmos. Ily című füzetes vállalat indult meg Székely Aladár kiadásában. Szerzője, — ki a fővárosi hírlapírói gárda egyik régi tagja, — mint előszavában maga írja a népek ajánlja ezen honszere-

tettől teljesen áthatott művet, s egyik czélja, mit fennen hangoztat, hogy a nép megértve II. Rákóczi Ferencz történeti nagyságát, kivívja azt, a min Thaly Kálmán vezérlete alátal egy elég számos csapat fázadozik, — Rákóczi hamvainak hazahozatalát. Az első füze után ítélve, Boross Vilmos a szükséges történeti kútfőket buzgalommal tanulmányozhatta át, s a mellett vonzó előadásmóddal rendelkezik, melyen oly jólesően hűződik át az író honszeretete. A kiadócéz, mely e művet az olcsó ár — füzetje 12 kr — arányában díszesen állítja ki, elismerésre méltó szolgálatot tesz a népek, a melynél a különféle titkos és rejtelmes rémregények százával forognak közökben. A műből izlettül egy részletet alkalomadtán lapunk is hozni fog.

„Röptében a Nagyvilág körül.”

Most küldték be nekünk e népszerű díszmű 13-dik füzetét, mely ugy a képek szépségére, mint változatoságára nevezte meg feilűlulja az előbbieket. Az első kép a füzetben a londoni parlament tiszta góthstilben épült 286 méter hosszú palotája, mely egyike a világ legszébb építészeti alkotásainak. Ezt követi a régi Fontainebleau-kasztély fényképe és ennek egyik pazar fényű terme: II. Henrik műcsarnoka, melyet a londoni Albert herczeg emlékszóbor és a brandenburgi kapu Berlinben követnek az érdekes történeti múltú quadrigával a tetején. Ezt a négy bronzló által húzott kocsiat a gyözelem istenőjének szobrával Napoleon császár 1806-ban levétette a kapuról és Párisba vitette, hogy ott vele a diadalkaput feldisítsék. Napoleon bukása után a porozok utjovnga viték vissza és visszatették előbbi helyére. A következő kép Scheveingnen tengerpartját mutatja be, majd egyszerre Brüssel legelőkelőbb Boulevardján találjuk magunkat az ő Parisra emlekeztető remek épületeivel. A következő fénykép a bécsi Hofburgtheatert mutatja be, melyet Róma egyik legszebb pontjának bemutatása követ. A San Angelo kastélyt látjuk magunk előtt, Hadrian császárnak ezt az 1750 éves sirhelyét, a háterben Szt. Péter főnséges székesegyházának kupolája látszik. Most a teljesen márványból épült Riáltó hid fényképe következik, majd a pompás nápolyi öbölben találja magát a szemlélő, a regényes fekvésű Sorrentóban, Tasso születéshelyén. A következő kép Turinnak, Kossuth második otthonának főtérét mutatja be Carlo Alberto király lovasszobraval, majd az Athén melletti Piraeus kikötőben, melyet Homár után bizonyára minden művelt ember ismer, gyönyörködhetünk. A sorozat folytatását Cairo városának látkepe képezi a czitadellával, mely után a budapesti Margitsziget fürdőházáról felvett fénykép következik. Végül a Salt Lake Cityban épült új mermon templom fényképe fejezi be a füzetet, mely 1853 óta épül és már eddig is milliókba került. Ez a füzet is, mint a többi, vidékre küldve 35 kr-ért rendelhető meg az Egyetértés kiadóhivatalában Budaposten, mely előfizetéseket is elfogad az egész műre 16 füzetre 5 ft 60 krral; 8 füzetre 2 ft 80 krral; 4 füzetre 1 ft 40 krral. Az egész műhöz díszes bekötési tablak készültek, melyek 1 ft-ért kaphatók. A „Sólyomvadászno” jutalomkép részére pedig egyik legnagyobb hazai keretgyárban pompás keretek készülnek, melyek gyári áron lesznek megrendelhetőek.

565 szám

1895

Árverési hirdmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásági kir. járásbírószág 1895. évi 2517 számú végzése következtében dr. Legrand Ferencz hódásági ügyvéd által képviselt Schafranc József jägerndorfi czég javára Merkl Ádám hódásági lakos ellen 100 ft. s jár. erejéig 1895 évi június hó 28-án foganatosított kielégítési végrehaj-

tas utján felül foglalt 337 ft 50 krra becsült kész férfi öltönyökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a hódásági kir. jbróság 3802 ex 1895 sz. végzése folytán 100 ft tőkekövetelés, ennek 1895 évi február hó 6 napjától járó 6% kamatai erejéig **Hódásághon alperes házánál** leendő eszközlésre **1895. évi október hó 9. napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. Kelt Hódásághon, 1895 évi szeptember hó 26 napján.

Kanyó Béla

kir. bírósági végrehajtó.

szám 1077

1895

Árverési hirdmény.

Alólírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbírószág 1895. évi 13376. számú végzése következtében dr. Molnár Gyula ügyvéd által képviselt S. Kary és Co. javára Fleischer József ellen 231 ft 22 kr. és jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján le foglalt és 600 ft-ra becsült 100 méter búzából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbírószág 13796 1895 számú végzése folytán 231 ft 22 kr tőkekövetelés, ennek 1894 évi október hó 31 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 45 ft 26 krral bíróilag már megállapított költség erejéig **Csonoplán a községháza udvarán** leendő eszközlésre **1895 évi október hó 14 napjának délutáni 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1895 évi szept. hó 25. napján.

Styrum Mór.

kir. járásbírószági végrehajtó.

szám 935

1895

Árverési hirdmény.

Alólírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbírószág 1895 évi 9011 számú végzése következtében Plesche József javára Lukits Gyula ellen 300 ft és jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján le foglalt és 420 ft-ra becsült kávé, pezsgő és savanyú vízből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbírószág 10151/1895 számú végzése folytán 300 ft tőkekövetelés, ennek 1893 évi május hó 16 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 20 ft 74 krral bíróilag már megállapított költség erejéig **Zomborban a városháza udvarán** leendő eszközlésre **1895 évi október hó 9 napján délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1895 évi szeptember hó 29 napján.

Styrum Mór

kir. bírósági végrehajtó.

szám 943.

1895,

Árverési hirdetés.

Alólirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbírótság 1895 évi 5249 számú végzése következtében dr. Bruck Ármin ügyvéd által képviselt Sebes és Beck javára ifj. Ginder Miklós ellen 53 frt 90 kr. és jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás után le foglalt és 1725 frt 50 kr-ra becsült butor neműek és 6 ló-erejű gőzgépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbírótság 11612 1895 számú végzése folytán 53 frt 90 kr. töké-
követelés ennek 1892 évi november hó 30 napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 62 frt 35 kr-ban bíróság már megállapított költség erejéig **Kernyaján alperes lakásán leendő eszközzésére 1895. évi október hó 8 napjának délutáni 2 órája** határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX.

t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1895 évi szept. hó 23 napján.

Styrum Mór,
kir. bírósági végrehajtó.

564. sz.

bv. 1895.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a hodsági kir. járásbírótság 1895 évi 2862. számú végzése következtében Dr. Werkner Mihály bpesti ügyvéd által képviselt Schafranek József bécsi czég javára Merkl Adám hodsági lakos ellen 194 frt 44 kr. s jár. erejéig 1895 évi július hó 26-án foganatosított kielégítési végrehajtás után le és felül foglalt és 434 frt 60 kr-ra becsült kész férfi öltönyök, butor s ágyneműek stb. álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a hodsági kir. bíróság 3801 ex 1895 sz. végzése folytán 194 frt 44 kr. tökékövetelés, ennek 1895 évi június hó 15 napjától járó 6% kamatai erejéig **Hodsághon alperes lakásán leendő eszközzésére 1895 évi október hó 14-ik napjának déli előtti 8 órája** határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-cz. 107. és 109.§-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt hodsághon 1895 évi szeptember hó 20 napján.
Kanyó Béla
kir. bírósági végrehajtó.

A HÉT

VI-ik ÉVFOLYAM. VI-ik ÉVFOLYAM.

Politikai és irodalmi közlöny.

Szerkeszti és kiadja

KISS JÓZSEF.

Főmunkatárs: KÖBOR TAMAS.

Belső dolgozótársak: Ambrus Zoltán, Helta, Jenő, Ignóty, Kohn Dávid, Kozma Andori Tóth Béla.

A HÉT hangra, színre annyira egyéni, felfogásában annyira stílusos, hogy az időszaki sajtóban ez időszerint versenytárs nélkül áll; egyszersmind hétről-hétre hű tükre nemcsak az eseményeknek, de a változó hangulatoknak és áramlatoknak, kifejezője a józan közvéleménynek.

Politikai cikkeiben a pártoktól független. Társadalmi kritikájában kiméletet nem ismer.

Fegyvere a szatira; ereje az igazság.

Mint szépirodalmi legfőbb kultusza a szép.

Öt év óta azon fáradozik, hogy mentől több ellenséget szerezzen magának: ezért vannak barátai.

Amazok figyelmébe, ezek jó indulatába ajánljuk lapunkat.

Budapest, 1895. szeptember hó végén.

Kiss József.

Előfizetés: Egészévre 10 frt. Félévre

5 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványszámok ingyen.

A HÉT kiadóhivatala

Budapest VII., Erzsébet-körút 6. szám.

Baja—zombor—ujvidéki helyi érdekű vasut.

A magyar kir. államvasutak kezelése alatt.

M E N E T R E N D.

Érvényes a baja—zombor—ujvidéki helyi érdekű vasut megnyitása napjától.

Vegyes-vonat 5112.	Vegyes-vonat 5114.	Személy-vonat 5102.	Állomások	Személy-vonat 5101.	Vegyes-vonat 5113.	Vegyes-vonat 5111.	HELYÁRAK ZOMBORTÓL:
I—III. oszt.	I—III. oszt.	I—III. oszt.		I—III. oszt.	I—III. oszt.	I—III. oszt.	I. II. III. oszt.
.	.	855	ind. Budapest k. p. u.	725	.	705	1. 150 1.20 75
.	.	535	" Szabadka	1030	.	1030	1.50 1.20 75
335	.	100	ind. Baja	930	.	705	1.50 1.20 75
347	.	111	Baja-Szállásváros	921	.	635	1.50 1.20 75
404	.	129	Vaskút	904	.	635	1.50 1.20 75
436	.	151	Gara	840	.	635	1.— 80 50
456	.	208	Rigyicza	822	.	517	1.— 80 50
529	.	233	Sztanisits	803	.	517	50 40 25
531	.	252	Gákoza	737	.	443	40 22 15
613	.	313	Nenadies	710	.	417	30 15 10
623	.	324	érk. Zombor	706	.	406	— — —
927	.	.	érk. Szabadka	450	.	205	— — —
1059	.	737	Vinkovce	.	.	710	— — —
.	.	710	ind. Vinkovce	1059	.	.	— — —
.	.	205	" Szabadka	927	.	1030	— — —
.	230	351	ind. Zombor	630	.	718	— — —
.	238	358	Zombor-Vásártér (f. m. h.)	621	+	709	30 15 10
.	250	410	Fernbach-Szállás (f. m. h.)	610	+	633	30 15 10
.	302	421	Zsarkovác	600	.	638	30 15 10
.	321	437	Ó-Sztapár	544	.	630	40 22 15
.	348	458	Bresztovác	527	.	608	50 40 25
.	417	523	Hódságh	459	.	532	1.— 80 50
.	455	552	Parabuty	438	.	502	1.50 1.20 75
.	511	607	Paraga	411	.	420	1.50 1.20 75
.	534	626	Gajdobra	365	.	408	1.50 1.20 75
.	551	642	Bulkesz	338	.	346	2.— 1.60 1.—
.	615	688	Petrovác-Glozsán	326	.	382	2.50 2.— 1.25
.	652	728	Futtak	233	.	251	2.— 1.60 1.—
.	718	753	érk. Ujvidék	226	.	215	3.— 2.40 1.50
.	1250	.	érk. Mitrovicza	.	.	831	— — —
.	1158	938	Zimony	.	.	847	— — —

M E G J E G Y Z É S E K.

1. Az állomások nevei mellett balról álló idóadatok felülről lefelé, a jobbra állók pedig alulról felfelé olvasandók. — 2. Az indulási és érkezési idők közepőrápai időre vonatkoznak. — 3. Az éjjeli idő esti 600 óratól reggeli 500 perczig a perczeket jelző számjegyeknek aláhúzásával van kitüntetve.

Jelmagyarázat. a) (f. m. h.) = feltételes megállóhely. — b) + = feltételes megállás.

Budapest, 1895. augusztus havában.

Az igazgatóság.

VASUTI MENETREND.

— Érvényes 1895. október hó 1-től. —

Oda Budapest k. p. u. — Zimony — Belgrád.											Vissza				
K.-expr.-v.	Sz.-v.	Tv. sz. sz.	Gy.-v.	V.-V.		K.-expr.-v.	V.-V.	Sz.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.					
902 I.	906 I.—III.	974 II.—III.	904 I.—II.	912 I.—III.		901 I.	911 I.—III.	907 I.—III.	903 I.—II.	905 I.—III.					
4:30	1:46	4:05	6:14	5:59	ind.	10:57	10:21	8:02	9:32	1:45					
	2:11	4:33	6:47	6:36	„		9:42	7:19	8:50	1:21					
	2:34	4:51	7:05	6:48	„		9:51	7:43	9:00	1:02					
	2:56	5:12	7:18	7:20	„		9:54	8:05	9:10	1:23					
	3:16	5:31	7:33	7:46	„		9:57	8:15	9:20	1:21					
	3:34	5:50	7:48	8:16	„		10:00	8:30	9:35	1:15					
	3:51	6:08	7:53	8:39	„		10:03	8:45	9:40	1:18					

Oda Szeged-Rókus — Szabadka											Vissza				
Sz.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.	V.-v.		V.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.					
4310 I.—III.	4302 I.—III.	4304 I.—III.	4306 I.—III.	4322 I.—III.		4321 I.—III.	4301 I.—III.	4303 I.—III.	4305 I.—III.	4309 I.—III.					
7:22	4:47		2:10		ind.	12:49		11:10		6:44					
2:57	8:12	11:56	4:45	8:43	ind.	7:00	11:23	3:42	7:46	12:17					
3:18	8:29	12:16	5:02	9:09	„	6:41	11:01	3:26	7:30	11:58					
3:35	8:42	12:32	5:16	9:26	„	6:24	10:43	3:11	7:16	11:44					
3:58	8:45	12:34	5:17	9:36	„	6:14	10:42	3:08	7:15	11:43					
4:12	9:11	1:06	5:45	10:17	„	5:42	10:08	2:43	6:50	11:13					
4:27	9:22	1:20	5:57	10:35	„	5:25	9:51	2:30	6:37	10:58					

Oda Szabadka-Baja											Vissza				
V.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.				Sz.-v.	Sz.-v.	V.-v.							
4112 I.—III.	4102 I.—III.	4104 I.—III.				4103 I.—III.	4101 I.—III.	4111 I.—III.							
8:55	7:35	2:25			ind.	1:05	7:25	7:05		7:05					
2:57	8:05	4:45			„	11:23	7:05	3:42		12:17					
	11:56				„		3:42								
5:45	2:45	6:47			ind.	9:35	12:50	10:30		10:30					
6:26	3:18	7:20			„	9:04	12:19	9:54		9:54					
7:18	3:52	7:54			„	8:39	11:54	9:25		9:25					
7:25	3:58	8:00			„	8:24	11:39	9:00		9:00					
8:01	4:26	8:32			„	7:57	11:12	8:28		8:28					
8:42	5:02	9:08			„	7:15	10:34	7:25		7:25					
3:24					„		7:05	4:05		4:05					

Oda Szabadka — Ó-Becse						Vissza					
V.-v.	Sz.-v.			V.-v.	Sz.-v.	V.-v.	Sz.-v.	V.-v.	Sz.-v.	V.-v.	Sz.-v.
4411 I.—III.	4401 I.—III.			4412 I.—III.	4402 I.—III.	4516 I.—III.	4518 I.—III.	4511 I.—III.	4513 I.—III.	4515 I.—III.	4517 I.—III.
8:55	7:35			1:05	7:05						
	8:05			7:05	10:00						
	8:39			6:56	5:01						
5:12	2:13			8:53	6:07						
5:40	2:42			8:26	5:39						
6:11	3:11			8:07	5:13						
6:33	3:35			7:32	4:37						
6:59	4:04			7:00	4:05						
4:15	2:20			9:32	8:13						
7:30	4:53			6:40	3:45						
8:12	5:30			6:06	3:11						
8:35	5:45			5:45	2:53						
8:57	6:05			5:18	2:31						
9:22	6:31			4:48	2:00						

Oda Szeged-Rókus — Zenta						Vissza					
V.-v.	V.-v.			V.-v.	V.-v.	V.-v.	V.-v.	V.-v.	V.-v.	V.-v.	V.-v.
4516 I.—III.	4518 I.—III.			4511 I.—III.	4513 I.—III.	4515 I.—III.	4517 I.—III.	4511 I.—III.	4513 I.—III.	4515 I.—III.	4517 I.—III.
4:15	2:20			9:32	8:13						
4:40	2:44			9:09	7:49						
4:58	3:03			8:50	7:28						
10:58	2:30			9:22	10:35						
5:01	3:15			8:40	7:18						
5:20	3:37			8:22	6:58						
5:43	4:00			8:07	6:38						
6:05	4:21			7:37	5:55						
6:30	4:46			7:10	5:25						
9:22	6:31			4:48	2:00						

Oda Szabadka — Dálya											Vissza				
V.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.				Sz.-v.	Sz.-v.	V.-v.							
4212 I.—III.	4204 I.—III.	4206 I.—III.				4205 I.—III.	4203 I.—III.	4211 I.—III.							
8:55	7:35	2:25			ind.	1:05	7:25	7:05		7:05					
2:57	8:05	4:45			„	11:23	7:05	3:42		12:17					
	11:56				„		3:42								
4:50	2:05	6:32			ind.	8:43	1:26	10:40		10:40					
5:20	2:29	7:03			„	8:13	1:03	10:10		10:10					
5:49	2:49	7:33			„	7:51	12:47	9:47		9:47					
6:28	3:20	8:17			„	7:04	12:09	8:58		8:58					
6:45	3:34	8:31			„	6:46	11:54	8:35		8:35					
6:55	3:41	8:46			„	6:39	11:47	8:25		8:25					
7:22	4:02	9:16			„	6:14	11:27	8:00		8:00					
7:39	4:16	9:34			„	5:58	11:12	7:39		7:39					
7:54	4:28	9:49			„	5:40	10:59	7:24		7:24					
9:28	5:25	11:14			„	4:15	9:59	5:53		5:53					
9:44	5:37	11:29			„	4:00	9:45	5:38		5:38					